

GÁL | GHILASI | PROCOPCIUC

Societate Civilă de Avocați

Tribunalul Covasna¹
Secția civilă

10
Ora 8

RO 119/2018
TRIBUNALUL COVASNA
INREGISTRAT NR. 1042/119/2018

12 IAN. 2022

ONORATĂ INSTANȚĂ,

Subscrisa, **VALDEK IMPEX SRL**, cu sediul în Sfântu Gheorghe, str. 1 decembrie 1918, bloc 15, scara E, etaj 3, ap. 9, județul Covasna, CUI RO6832268, număr de înregistrare la Registrul Comerțului J14/1331/1994, reprezentată legal prin Halmagyi Eugen, reprezentată convențional prin Societatea Civilă de Avocați "Gal, Ghilasi, Procopciuc", cu sediul procesual ales conform art. 158 CPC în Brașov, Bulevardul Griviței nr. 99, bl. 12, sc. A, ap. 8, având e-mail office@ggplaw.ro, unde solicităm comunicarea tuturor actelor aferente dosarului, persoanele imputernicite cu primirea corespondenței fiind Gal Sandor (0745.68.46.51), Ghilasi Adrian (0745.17.00.98), Procopciuc Denis (0755.413.821), Nedelea Elena-Lavinia și Gal Elisabeta,

În contradictoriu cu UAT Orașul Covasna, cu sediul în Orașul Covasna, strada Piliske nr. 1, județul Covasna, reprezentată prin Primarul Orașului Covasna, formulăm prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

Prin care solicităm respectuos instanței de judecată să dispună obligarea părătelor la plata sumei reprezentând actualizarea cu rata inflației a sumei de 482.917 lei stabilită prin sentința civilă nr. 291 din 07.04.2020 pronunțată de Tribunalul Covasna în dosarul nr. 1042/119/2018, respectiv la plata următoarelor sume:

- În principal, la plata sumei de 184.474,29 lei reprezentând actualizarea creanței cu valoarea indicelui de cost în construcții total;
- În subsidiar, la plata sumei de 67.125,46 lei reprezentând actualizarea creanței cu valoarea indicelui prețurilor de copsum lunar.

Cu obligarea părătelor la plata cheltuiellor de judecată.

MOTIVELE ACȚIUNII

1. Preambul

- (1) Prin Sentința civilă nr. 291 din 07.04.2020 pronunțată de Tribunalul Covasna în dosarul nr. 1042/119/2018, părăta a fost obligată la plata către subscrisă a sumei de 482.917 lei cu titlu de

¹ Instanță competență în baza dispozițiilor art. 53 alin 1^a din Legea nr. 101/2016

21.04.2016 - abh by penaliz.
- 22.12.2020 136. 917.18 - calul
data la 22.12.2020

prejudiciu și la plata dobânzii legale penalizatoare până la data achitării integrale a sumei datorate.

- (2) Prin Decizia nr. 908/2020 din 12.10.2020, Curtea de Apel Brașov a respinsapelurile formulate în cauză. Față de această decizie s-au formulat cereri de recurs de către ambele părți, recursurile fiind înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casătie și Justiție.
- (3) La data de 23.12.2020 părăta a achitat în integralitate debîntul principal datorat, în quantum de 482.917 lei.

U, a 2 0'6 13/00/

2. Justificarea actualizării creanței cu rata inflației

- (4) Prin Decizia nr. 2061 din 13 octombrie 2015 pronunțată în recurs de Secția a II-a civilă a Înaltei Curți de Casătie și Justiție având ca obiect pretenții, Înalta Curte de Casătie și Justiție a hotărât că, în conformitate cu art. 1084 C. civ. (art. 1531 NCC), pentru repararea prejudiciului suferit, creditorului are dreptul la daune-interese constând atât în actualizarea sumei executate cu rata inflației damnum emergens (plerarea efectivă), cât și în dobânda legală, lucrum cessans (beneficiul nerealizat).
- (5) Înalta Curte a precizat că, întrucât natura juridică a dobânzii este diferită de natura juridică a actualizării obligației cu rata inflației, prima reprezentând o sanctiune sub forma daunelor moratorii pentru neexecutarea obligației de plată, iar a doua reprezentând valoarea reală a obligației bănești la data efectuărilor plății, respectiv daune compensatorii, este admisibil cumulul acestora neputându-se, deci, vorbi despre o dublă reparație care să reprezinte o îmbogățire fără justă cauză a creditorului. Prin urmare, este legal cumulul actualizării sumei executate cu dobânda legală deoarece numai prin această modalitate se asigură respectarea principiului reparării integrale a prejudiciului, consacrat de art. 1084 C. civ.
- (6) Prin decizia nr. 4426/11.12.2013 pronunțată de Înalta Curte de Casătie și Justiție, Secția a II-a Civilă, în dosarul nr. 59282/3/2011, s-a apreciat ca fiind corectă reținerea incidentei dispozițiilor art. 1084 din vechiul C. Civ. (art. 1531 din Codul civil actual), potrivit căror reclamant, pentru repararea prejudiciului suferit, i se cuveneau daune interese constând atât în actualizarea sumei executate cu rata inflației (damnum emergens), cât și la dobânda legală (lucrum cessans).

Esențial

- (7) Prin prezența cererei, subscrisa solicităm repararea prejudiciului efectiv (damnum emergens) - valoarea reală prejudiciului. Pe de altă parte, prin Sentința civilă nr. 291/2020, părăta a fost obligată doar la repararea beneficiului nerealizat (lucrum cessans) - lipsa folosinței banilor în perioada de întârziere.
- (8) În decizia menționată anterior, ICCJ a precizat că sub acest aspect s-a mai pronunțat anterior prin decizia nr. 1400/2008, prilej cu care a arătat că, actualizarea sumei în raport de rata inflației nu poate fi considerată o sanctiune, ci mai degrabă o modalitate de asigurare a unui echilibru valoric în condițiile de instabilitate a monedei naționale, menită să îl protejeze pe creditor în fața debitorului rău-plănic. Acordarea sumei reactualizată în raport de rata inflației se impune și ca urmare a respectării principiului reparării integrale a prejudiciului consacrat de dispozițiile articolului 1084 din vechiul C. civ., potrivit căruia riscul devalorizării monedei naționale aparține debitorului.

O grijătoare mesaj - năștăjătă de la o cenușă din ușă
Preșculează
Pag. 2 din 5

- (9) În același sens s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția a II-a civilă și prin decizia nr. 2061/13.10.2015, prin care a statuat că “*în mod corect a fost reținută incidența în cauză a dispozițiilor art. 1084 din vechiul C. civ. potrivit cărora pentru repararea prejudecțului suferit, reclamantel î se cuvin daune-interese constând atât în actualizarea sumei executate cu rata inflației (damnum emergens), cât și la dobânda legală (lucrum cessans)*”.
- (10) În acest sens, prin decizia dată în soluționarea unui recurs în interesul legii nr. 2/17.02.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a reținut că, în condițiile art. 1084 C. civ., despăgubirile civile trebuie să cuprindă atât pierderea efectivă (damnum emergens), cât și beneficiul nerealizat (lucrum cessans). Aceste dispozitii permit cumulul între actualizarea creanței cu rata inflației și dobânda, deoarece actualizarea creanțelor este admisibilă ca urmare a existenței fluctuațiilor monetare ce se produc după expirarea scadentei obligațiilor de plată, reprezentând o daună efectivă produsă patrimoniului creditorului „damnum emergens”, iar câștigul nerealizat îl reprezintă dobânda – „lucrum cessans”.
- (11) Caracterul compensatoriu al actualizării rezidă, în opinia instanței supreme, în faptul că prin aceasta se repară partea din beneficiul nerealizat care nu este acoperit de dobânda legală. În timp ce dobânda reprezintă prețul lipselii de folosință, actualizarea cu inflația urmărește conservarea valorii reale a obligațiilor bănești.
- (12) Având în vedere că natura juridică a dobânzii este diferită de natura juridică a actualizării obligațieli cu rata inflației, prima reprezentând o sancțiune, (daune moratorii pentru neexecutarea obligației de plată) iar a doua reprezentând valoarea reală a obligației bănești la data efectuărilor plății, (daune compensatorii), se ajunge la concluzia că este admisibil cumulul acestora și deci nu se poate vorbi despre o dublă reparare, ceea ce ar reprezenta o îmbogățire fără justă cauză a creditorului.
- (13) În consecință, a învederat instanța supremă, este legal cumulul actualizării sumei executate cu dobânda legală, deoarece numai prin această modalitate se asigură respectarea principiului reparării integrale a prejudecțului consacrat de art. 1531 C. civ.
- (14) Cele de mai sus, sunt pe deplin valabile și în contextul reglementării din nou Cod civil, deoarece art. 1531 din nou Cod civil este echivalentul art. 1084 din Codul civil anterior.

3. Modalitatea de calcul a sumei solicitate

În principal actualizarea creanței cu valoarea indicelui de cost în construcții total (ICC total)

- (15) Având în vedere că subscrisa activează în domeniul construcțiilor și actualizarea trebuie să fie acordată corespunzător raportat la inflația din acest domeniu.
- (16) Indicii de cost în construcții sunt disponibili și pot fi accesati gratuit pe site-ul Institutului Național de Statistică - www.insse.ro, la secțiunea: B. Statistica Economică / B.10 Construcții / matricea: CNS107C - Indici de cost în construcții - an de bază 2015, indici actualizați lunari: <http://statistici.insse.ro:8077/tempo-online/#/pages/tables/insse-table>
- (17) Calculul indicilor de cost în construcții (ICC) al unei anumite luni (numită perioadă curentă) față de o lună (perioadă de referință) se face utilizând indicii cu bază fixă (anul 2015=100), astfel: ICC luna X față de o lună de referință se calculează prin împărțirea indicelui cu bază fixă (anul 2015=100) al lunii X în bază fixă (anul 2015=100) față de luna de referință pentru care se dorește calculul, înmulțit cu 100, rezultând următoarea formulă:

$$(\text{Perioada curentă} / \text{Perioada de referință}) \times 100$$

(18) Pentru a măsura inflația din domeniul construcțiilor în perioada relevantă speței (21.04.2016 - 23.12.2020), trebuie utilizate informațiile publicate de INS cu privire la ICC total:

- ICC total pentru luna aprilie 2016 este de 101,3
- ICC total pentru luna decembrie 2020 este de 140

(19) Astfel, rezultă următorul calcul:

$$(\text{Perioada curentă} / \text{Perioada de referință}) \times 100$$

$$(140 / 101,3) \times 100 = 138,2$$

(20) Raportat la acest indice, suma actualizată se calculează după următoarea formulă:

$$A = (\text{SIA} \times \text{ICC total}) / 100$$

$$\text{SIA} = \text{suma inițială de actualizat (482.917 lei)}$$

$$\text{ICC total calculat mai sus este (138,2)}$$

$$A = (482.917 lei \times 138,2) / 100$$

$$A = 667.391 lei$$

(21) În consecință, suma actualizată este de 667.391 lei.

(22) Scăzând din această sumă suma deja plătită (482.917), rezultă o diferență de 184.474,29 lei.

***

(23) În concluzie, suma de solicitată în principal reprezintă actualizarea creanței (în quantum de 482.917 lei), cu valoarea indicelui de cost în construcții total pentru perioada 21.04.2016-23.12.2020, de 138,2%, astfel, obținându-se suma de 184.474,29 lei.

Important

În subsidiar actualizarea creanței cu valoarea indicelui prețurilor de consum total (IPC total)

- (24) În subsidiar, folosind un argument de reducere la absurd, pentru ipoteza în care instanța nu ar dispune actualizarea raportat la ICC total, solicităm respectuos instanței de judecată să dispună actualizarea, cel puțin, la nivelul IPC total.
- (25) Folosind aceleași formule de calcul raportat la aceeași perioadă (21.04.2016-23.12.2020), la aceeași bază de calcul (482.917 lei) și la indicele de 113,9% (IPC total), se obține suma de 67.125,46 lei, valoarea actualizării solicitate în subsidiar.

***

Probe: înscrișuri.

Atașăm cereril următoarele înscrișuri:

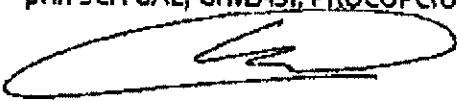
- Sentința civilă nr. 291/2020 pronunțată de Tribunalul Covasna;
- Decizia civilă nr. 908/2020 pronunțată de Curtea de Apel Brașov;
- Extras INS privind ICC total;

- Extras INS privind IPC total;
- Extras de cont.

Cu stimă,

VALDEK IMPEX SRL,

prin SCA GAL, GHILASI, PROCOPIUC

Avocat Adrian Ghilasi

— 15
13
4,6
3,8
2,6
~~3,19~~

R O M Â N I A

TRIBUNALUL COVASNA
nr.1042/119/2018
SECȚIA CIVILĂ

Dosar

SENTINȚA CIVILĂ NR. 291

Şedință publică din data de 07 aprilie 2020

Instanța constituită din:

Președinte: Velican Maria Daniela

Grefier: Izsak Erika Magdolna

Pe rol se află soluționarea acțiunii civile privind pe reclamanta VALDEK IMPEX S.R.L. în contradictoriu cu părâta UAT - ORAŞ COVASNA, având ca obiect pretenții civile.

Instanța constată că a rămas în pronunțare asupra cauzei în ședința din data de 05 martie 2020, potrivit celor consemnate în încheierea de ședință din acea dată, parte integrantă din prezenta hotărâre, când, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru data de 19 martie 2020, 02 aprilie 2020 și respectiv pentru astăzi 07 aprilie 2020.

T R I B U N A L U L

Constată că prin acțiunea formulată,, astfel cum a fost modificată ulterior, reclamanta Valdek Impex SRL a chemat în judecată părâta Unitatea Administrativ Teritorială Orașul Covasna solicitând instanței să disponă obligarea părâtei la plata:

- sumei de 965.834 lei (804.862 lei + TVA) reprezentând valoarea lucrărilor executat de reclamantă în baza dispozițiilor de șantier emise de părâtă nr. D13/30.10.2015 și nr. 22/30.10.2015 (situația de plată nr. 6 și nr. 7) și recepționate de părâtă prin procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor din 30.05.2016;

- în principal, în temeiul răspunderii civile delictuale;

- în subsidiar, în temeiul principiului efectelor nulității privind restabilirii situației anterioare / repunerea părților în situația anterioară (în special în temeiul art. 1638 din Codul civil ca urmare a constatării nulității manifestării de voință a părților (nerespectarea prevederilor imperative stabilite de OUG 34/2006) / constatării cauzei ilicite a manifestării de voință ce stă la baza lucrărilor executate de reclamantă în baza dispozițiilor de șantier D13/30.10.2015 și nr 22/30.10.2015) și recepționate de părâtă în baza procesului verbal de recepție la terminarea lucrărilor din 30.05.2016;

- în terțiar, în temeiul îmbogățirii fără justă cauză;

- dobânzii legale aplicabile (dobânda legală penalizatoare între profesioniști) pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data refuzului achitării lucrărilor executate (21.04.2016) / data recepției lucrărilor (30.05.2016) și până la data efectivă a plății cu titlu de lipsă de folosință a banilor;

- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată ocasionate de judecata prezentei cauze.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat că în data de 17.12.2014 între părți s-a încheiat contractul de execuție lucrări nr. 5128/17.12.2014 „Reabilitarea infrastructurii în stațiunea balneoclimaterică Covasna”. Ulterior acesta a fost modificat prin actul adițional nr. 1/17.12.2014, prin actul adițional nr. 2/30.10.2015 și prin actul adițional nr. 3/16.11.2015. prin ultimele două acte adiționale s-au constatat numeroase neconcordanțe majore între proiectul tehnic care stă la baza contractului și situația reală din teren.

În acest context, pentru implementarea modificărilor necesare pentru remedierea neconcordanțelor anterior amintite, au fost încheiate dispozițiile de șantier nr. D13/30.10.2015 și nr. 22/30.10.2015, semnate de părătă, de dirigintele de șantier (Stoican Sorin), de proiectant (Expert Bau SRL) și de inginer (Solymossy Z. Zoltan).

Reclamanta arată că a procedat la executarea lucrărilor, astfel cum au fost solicitate prin dispozițiile de șantier amintite, bazându-se pe buna credință a părâtei și pe aparența de legalitate creată prin emiterea dispozițiilor de șantier nr. D13/30.10.2015 și nr. 22/30.10.2015, în temeiul contractului de execuție lucrări nr. 5128/17.12.2014.

După executarea lucrărilor dispuse prin dispozițiile de șantier, a depus la beneficiarul lucrării (părăta) situația de plată nr. 6 (adresa nr. 4269/17.11.2015) și situația de plată nr. 7 (adresa nr. 4801/29.12.2015), a întocmit centralizatoarele situațiilor de plată 6 și 7, situațiile de lucrări, prin adresa nr. 993/31.03.2016 a depus și facturile aferente situațiilor de plată nr. 6 și nr. 7, și nu s-au formulat obiectii de către beneficiar în termenul de 30 de zile prevăzut de art. III.5.1 din contractul de execuție lucrări nr. 5128/17.12.2014.

În mod surprinzător, plata a fost refuzată pe motiv că lucrările a căror plată se solicită exced obiectului contractului de execuție lucrări nr. 5128/17.12.2014. Cu toate acestea, deși lucrările au fost refuzate la plată, lucrările executate au fost acceptate și recepționate de părătă, întocmindu-se în acest sens procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor din 30.05.2016 transmis de părătă, având atașat centralizatorul valoric al lucrărilor executate în valoare totală de 14.106.099,74 lei fără TVA, dintre care nedecontate apar lucrări în valoare de 804.863,15 lei fără TVA, respectiv suma ce face obiectul prezentei cauze, rezultând recunoașterea părâtei cu privire la faptul că lucrările respective au fost realizate, dar nu au fost achitate.

În acest context reclamanta a formulat acțiunea ce a făcut obiectul dosarului nr. 839/119/2016 prin care a solicitat instanței să dispună atragerea răspunderii civile contractuale a părâtei. Tribunalul Covasna a admis acțiunea însă Curtea de Apel Brașov, rejudicând cauza în recurs, prin decizia civilă nr. 1072/21.05.2018 a dispus respingerea acțiunii formulate de reclamantă, reținând următoarele: „Se va casa hotărârea primei instanțe, iar în rejudicare se va respinge ca nefondată acțiunea în pretenții întemeiată pe răspunderea contractuală, întrucât reclamanta a executat lucrări suplimentare, care nu erau prevăzute în oferta tehnică și financiară, ce a stat la baza încheierii contractului de achiziție publică de lucrări, lipsind astfel temeiul de drept invocat pentru plata sumelor pretinse, precum și a penalităților de întârziere.”

Având în vedere că s-a decis cu putere de lucru judecat că nu există raport contractual între reclamantă și părătă cu privire la lucrările executate și neachitate s-a formulat acțiunea întemeiată pe răspunderea civilă delictuală.

De asemenea, strict pentru ipoteza în care instanța ar considera că nu ar opera nici răspunderea civilă delictuală în spăță, în subsidiar, se întemeiază acțiunea efectelor nulității privind restabilirii situației anterioare / repunerea părților în situația anterioară și în final pe îmbogățirea fără justă cauză.

A. Răspunderea părătei în temeiul răspunderii civile delictuale este reglementată de art. 1349, art. 1357, art. 1381, art. 1385 alin. (1) și (3) cod civil și raportat la acestea, condițiile cerute pentru atragerea răspunderii civile delictuale sunt: existența unei fapte ilicite prin care se aduce atingere unui drept subiectiv, existența unui prejudiciu, raportul de cauzalitate între faptă și prejudiciu și culpa celui care săvârșește fapta ilicită.

Condiția existenței unei fapte ilicite este îndeplinită în sensul prevederilor art. 1367 și art. 1359 din Codul civil. Prejudiciul solicitat a fi reparat prin prezenta cauză a fost cauzat de nerespectarea prevederilor legale aplicabile de către părătă, nerespectare care constituie fapta ilicită săvârșită de părătă:

- necesitatea execuției lucrărilor suplimentare este consecința pregătirii necorespunzătoare a documentației de atribuire (conform art. 33 alin. (1) și (2), art. 35 alin. (1), (2) și (3) din OUG nr. 34/2006), planificarea defectuoasă a serviciilor/lucrărilor și/sau erorile de proiectare, precum și pregătirea neadecvată a modului de atribuire a contractului de achiziție publică de către autoritatea contractantă, nu poate fi imputată executantului și în niciun caz nu poate avea ca efect neplata unor lucrări efectuate și recepționate, în caz contrar încalcându-se principiul *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* și s-ar produce îmbogățirea fără justă cauză a beneficiarului, deoarece acesta obține o lucrare, cu privire la care nu ar mai fi ținut să plătească contravalore acesteia, din motive ce țin de culpa acestuia.

Prin decizia civilă nr. 1072/21.05.2018 s-a stabilit cu putere de lucru judecat că documentația de atribuire a fost întocmită în mod necorespunzător, acest fapt conducând ulterior la necesitatea achiziționării unor lucrări suplimentare, astfel cum a dispus prin dispozițiile de șantier din spăță. Or, responsabilitatea întocmirii documentației de atribuire aparține autorității contractante, fapta ilicită constând în nerespectarea prevederilor privind achizițiile publice cu privire la întocmirea documentației de atribuire.

- confruntată cu necesitatea execuției unor lucrări suplimentare care excedeau obiectul contractului de achiziție publică încheiat, părăta avea obligația de a derula o nouă procedură de atribuire. Se invocă principiul asumării răspunderii, prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. g) din OUG nr. 34/2006, art. 2 alin. (4) și art. 5 alin. (1) din HG nr. 925/2006 iar responsabilitatea pentru nederularea procedurii de atribuire necesare achiziției lucrărilor recepționate de părătă ce fac obiectul prezentei cauze aparține în mod exclusiv părătei.

- confruntată cu necesitatea execuției unor lucrări suplimentare care excedeau obiectul contractului de achiziție publică încheiat, părăta nu a respectat prevederile art. 94 din HG nr. 925/2006, art. 15 alin. (1)

din Instrucțiunea ANAP nr. 1/2016, iar înainte de a emite dispozițiile de șantier / înainte de a iniția achiziția lucrărilor ce fac obiectul prezentei cauze, pârâta avea obligația de a verifica respectarea dispozițiilor referitoare la angajarea cheltuielilor din bugetele care intră sub incidența legislației privind finanțele publice, nicidcum după execuția și recepția lucrărilor, cum a procedat cu rea-cerință pârâta.

- independent de faptele indicate la pct. de mai sus, refuzul de plată. În condițiile în care pârâta a ordonat execuție lucrărilor și a receptionat lucrarea, reprezintă o faptă ilicită. Condiția ca prejudiciul să existe este îndeplinită potrivit art. 1381 alin. (1) din noul Cod civil întrucât urmare a faptelor ilicite ale pârâtei menționate mai sus, reclamanta a fost lipsită de contravaloarea lucrărilor executate și de lipsa de folosință a banilor pe care aveam dreptul să îi încaseze de la pârâta în urma execuției și recepției lucrării de către aceasta.

Să invocă și principiul protecției așteptărilor legitime ale reclamantei față de dispozițiile de șantier emise de pârâta și de încheierea procesului verbal de recepție cu privire la lucrările executate de aceasta, precum și de dreptul de a-i fi protejat bunul / speranța legitimă rezultând din executarea lucrărilor ce au făcut obiectul dispozițiilor de șantier emise de pârâta, în sensul art. 1 din protocolul i la Convenția Europeană a drepturilor omului.

În prezenta cauză, este îndeplinită condiția existenței raportului de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu dar și condiția existenței culpei pârâtei ce rezultă din rea-cerință de care a dat dovadă pârâta prin emiterea dispozițiilor de șantier, acceptarea lucrărilor executate de reclamantă și recepția acestora, urmate de refuzul de plată a acestora. De asemenea, culpa rezultă și din nerespectarea legislației achizițiilor publice de către pârâta la ordonarea execuției lucrărilor în cauză, deși respectarea acestora era responsabilitatea pârâtei.

B. În subsidiar reclamanta arată că se impune obligarea pârâtei la plata sumei de 965.834 lei cu TVA (804.862 lei fără TVA) în temeiul principiului efectelor nulității privind restabilirea situație anterioare / repunerea părților în situația anterioară (în special în temeiul art. 1638 cod civil) ca urmare a constatării nulității manifestării de voință a părților (nerespectarea prevederilor imperitive stabilite de OUG nr. 34/2006) / constatării cauzei ilicite a manifestării de voință ce stă la baza lucrărilor executate de reclamantă în baza dispozițiilor de șantier (nr. D13/30.10.2015 și nr. 22/30.10.2015) și receptionate de pârâtă în baza procesului verbal de recepție la terminarea lucrărilor din 30.05.2016.

Arată că invocă puterea de lucru judecat a deciziei civile nr. 1072/21.05.2018 prin care Curtea de Apel Brașov a constatat nulitatea manifestării de voință cu privire la lucrările suplimentare (ce au făcut obiectul dispozițiilor de șantier nr D13/30.10.2015 și nr. 22/30.10.2015). Curtea de Apel Brașov, rejudicând cauza a motivat în sensul că „reclamanta a executat lucrări suplimentare, care nu erau prevăzute în ofertă tehnică și financiară, ce a stat la baza încheierii contractului de achiziție publică de lucrări, lipsind astfel temeiul de drept invocat pentru plata sumelor pretinse, precum și a penalităților de întârziere.” A argumentat că prin emiterea dispozițiilor de șantier nu s-a modificat, în mod valabil, contractul de achiziție publică de lucrări nr. 5128/17.12.2014, nefiind încheiat act adițional cu privire la lucrările suplimentare și nefiind incidente în spățiu prevederile art. 122 alin. (1) lit.

i) din OUG nr. 34/2006 care a fi permis o asemenea modificare. A arătat că principiul consensualismului ce reglementează contractul de antrepriză nu este aplicabil în speță, ci în speță erau incidente prevederile OUG nr. 34/2006 pentru încheierea valabilă a contractului de antrepriză / execuție lucrări, prevederi care nu au fost respectate.

În acest context, neexistând o manifestare de voință valabilă potrivit prevederilor imperitive aplicabile (OUG nr. 34/2006), instanța a concluzionat că nu poate exista o răspundere contractuală, acest tip de răspundere având drept premisă existența unui contract valabil încheiat.

Practic, Curtea de Apel Brașov a constatat nulitatea manifestării de voință dintre părți cu privire la lucrările suplimentare (ce au făcut obiectul dispozițiilor de sănzier din speță), conform art. 1247 din Codul civil. Curtea de Apel Brașov, a reținut ca motiv de nulitate, pe cale de excepție, și lipsa formei prevăzută de lege ad validitatem - forma scrisă stabilită de OUG nr. 34/2006, fiind aplicabile și prevederile art. 1242 alin. (1) cod civil. De asemenea, în speță sunt aplicabile și prevederile art. 1236 alin. (2) din Codul civ. „Cauza este ilicită când este contrară legii și ordinii publice.” Potrivit art. 1638 din Codul civil prestația primită sau executată în temeiul unei cauze ilicite sau imorale rămâne întotdeauna supusă restituirii.

Lucrările executate de reclamantă în urma emiterii dispozițiilor de sănzier D13/30.10.2015 și nr. 22/30.10.2015 și recepționate de părăță în baza procesului verbal recepție la terminarea lucrărilor din 30.05.2016, ca urmare a constatării nulității manifestării de voință menționate / constatării cauzei ilicite a acesteia, sunt supuse restituirii. În speță restituirea nu se poate face în natură conform art. 1639 din Codul civil deoarece lucrările au fost deja executate în beneficiul părăței, incorporate în imobilul proprietățea părăței și recepționate de părăță, ci prin echivalent, potrivit art. 1640 din Codul civil. Soluția este una echitabilă ce atrage o restituire a prestațiilor la valoarea acestora de la data recepției și este o expresie a principiului efectelor nulității privind restabilirea situației anterioare (restitutio in integrum) sau al repunerii în situația anterioară.

Prin raportul de expertiză judiciară administrat în dosarul nr. 839/119/2016 s-a stabilit valoarea lucrărilor și costul materialelor puse în operă aferente situațiilor de plată nr. 6 și nr. 7, cu privire la care există prețuri unitare în contractul nr. 5128/17.12.2014 și cu privire la care nu există prețuri unitare în contractul nr. 5128/17.12.2014; valoarea lucrărilor executate de reclamantă este: 117.510 lei fără TVA + 687.352,79 lei fără TVA = 804.862,79 lei fără TVA (20%). Valoarea lucrărilor rezultă și din centralizatorul valoric a procesului verbal de recepție la terminarea lucrărilor din 30.05.2016 dar și din recunoașterea părăței care rezultă din natura procesului verbal de recepție la terminarea lucrărilor, act reglementat de HG nr. 273/1994, întocmit de comisia de recepție convocată și numită de beneficiar.

C. Dacă instanța de judecată ar considera că părăță nu poate răspunde în temeiul răspunderii detaliate la pct. A și B, atunci părăță are obligația de despăgubire a reclamantei în temeiul îmbogățirii fără justă cauză conform art. 1345-1348 cod civil.

Condițiile materiale ale acțiunii în restituire sunt îndeplinite:

- îmbogățirea părăței constă în contravalorarea lucrărilor executate de reclamantă, respectiv valoarea recunoscută de părăță ca fiind

neudecontată prin înscrisurile atașate procesului verbal de recepție la terminarea lucrărilor;

- însărcirea reclamantei constă în costul lucrărilor executate de aceasta care rezultă din contravalorearea lucrărilor executate din care se scade profitul de 5%, la care se adaugă dobânda legală pentru suma datorată de părăță cu titlu de lipsă de folosință a banilor;
- îmbogățirea părăței cu contravalorearea lucrărilor executate este în legătură directă cu însărcirea reclamantei cu costul lucrărilor executate;

Condițiile juridice ale acțiunii în restituire sunt; a) îmbogățirea și însărcirea corelativă să fie lipsite de o cauză justă, de un temei juridic justificativ; b) îmbogățitul să fie de bună-credință; c) însărcitul să nu aibă la dispoziție o altă acțiune în justiție pentru realizarea dreptului său de creață împotriva părățului.

Dacă instanța va considera că părăța nu a acționat cu rea-credință (nefiind aplicabilă răspunderea civilă delictuală), rezultă îndeplinirea celei de-a doua condiții juridice (îmbogățitul să fie de bună credință), aceasta fiind singura concluzie logică, răspunderea părăței putând fi atrasă în temeiul îmbogățirii fără justă cauză, dacă nu răspunde pe tărâm contractual și nici pe tărâm delictual, nemaiexistând la dispoziția reclamantei nici o altă acțiune în justiție pentru realizarea dreptului de creață împotriva părățului.

A formulat întâmpinare părăța Unitatea Administrativ Teritorială Orașul Covasna și a solicitat respingerea acțiunii, ca inadmisibilă și nefondată pe temeiul juridic al îmbogățirii fără justă cauză, respectiv ca nefondată pe temeiul juridic al răspunderii civile delictuale.

Între părțile prezentului litigiu a intervenit Contractul de execuție lucrări nr. 5128/17.12.2014, în timpul executării contractului s-a stabilit necesitatea realizării unor lucrări suplimentare față de cele contractate, fiind emise dispozițiile de șantier nr. D13/2015 și nr. 22/29.10.2015, ca „propunerii” pentru „modificări locale ale soluțiilor tehnice din documentația tehnică” (Dec. nr. 1072/2018 a Curții de Apel Brașov și art. 67 alin. (2) din Normele Metodologice aprobată prin Ordinul 839/2009 al Ministrului dezvoltării regionale și locuinței).

Natura lucrărilor care urmău să fie executate în baza dispozițiilor de șantier ar fi reprezentat în sens juridic „modificări substanțiale” ale contractului de bază, deoarece respectivele lucrări și sortimente de materiale nu au fost prevăzute, nici măcar la nivelul unor articole similare, în oferta tehnică și financiară inițială a reclamantei, care a stat la baza încheierii contractului de lucrări.

Din acest motiv, urma ca, după caz, Orașul Covasna, în calitate de beneficiar-autoritate contractantă în acceptiunea - OUG nr. 34/2006- să contracteze executarea acestor lucrări suplimentare, utilizând procedurile de achiziție publică prevăzute de legislația specială din domeniu - OUG 34/2006- în cazul în care se consideră că sunt îndeplinite condițiile legale specifice - fie celealte proceduri prevăzute în art. 73 și urm. din OUG nr. 34/2006.

Însă, mai înainte ca Orașul să demareze această procedură, intimata a executat anumite lucrări neprevăzute în contract, justificând situația prin urgența născută din necesitatea respectării termenului de execuție pentru celealte lucrări prevăzute în contractul încheiat.

Deși între părți nu a intervenit niciodată un acord de voință modificator al Contractului de achiziție publică de execuție lucrări nr.

5128/17.12.2014, reclamanta a întocmit situațiile de plată nr. 6/17.11.2015 și nr. 7/29.12.2015 și a emis facturile fiscale nr. 501265/31.03.2016 și nr. 501266/31.03.2016, având ca obiect lucrările afirmativ executate și cuprinse în situațiile de plată nr. 6 și 7/ 2015 (adică, cele pentru care nu s-a parcurs procedura achiziției publice).

Reclamanta a emis situația de plată nr. 6 pe data de 17.11.2015, în contextul în care prin adresa nr. 4341/20.11.2015 tot aceasta își întrează părâta asupra faptului că dispoziția de șantier nr. D13/2015 este incompletă, că „lipsesc listele de cantități pentru executarea acestor lucrări”.

Nota olografa din data de 12.11.2015, scrisă pe dispoziția de șantier nr. D13/2015, chiar personal de către domnul Halmagy Eugen, administrator al SC. Valdek Impex S.R.L. relevă absenta acelorași elemente indispensabile încheierii unei eventuale înțelegeri modificatoare la contract.

Faturile nr. 501265/31.03.2016 și 501266/31.03.2016 au fost comunicate prin poștă și în absenta unui act adițional la contract și a celorlalte documente justificative pentru plata, faturile au fost contabilizate la creanțe incerte, aflate în curs de clarificare, context în care acestea nu au fost achitate nici până astăzi, în lipsa cadrului legal de decontare a lor.

Ulterior, la finalizarea lucrărilor cuprinse în contract, s-a încheiat între părți Procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor. Acesta era imperios necesar și în vederea închiderii contractului de finanțare din fonduri europene (POR 5.2), iar poziția părâtei a fost aceeași, de a nu achita lucrări executate în afara cadrului contractual, verificat și însușit pentru finanțare inclusiv de către ADR Centru Alba Iulia.

Contra celor susținute de reclamantă, prin semnarea p-v nu a recunoscut alte lucrări, ori debite, decât cele contractate, pe care, de altfel, le-am și achitat.

Curtea de Apel Brașov a respins acțiunea în răspundere contractuală ca nefondată, constatănd că între părți nu a intervenit niciodată un contract modificator al celui de baza.

Prin prezentul demers judiciar, reclamanta tinde spre realizarea aceleiași affirmative creanțe, invocând de data aceasta alte temeiuri de drept, respectiv răspunderea delictuală civilă și îmbogățirea fără justă cauză.

A. Petiția având ca temei juridic răspunderea civilă delictuală a fost invocat de către reclamantă, doar cu scopul de a crea premisele legale invocării temeiului al doilea, respectiv cel al îmbogățirii fără justă cauză, în ideea că s-ar îndeplini condiția obligatorie a subsidiarității, cerută de art. 1348 C.civ. pentru admisibilitatea temeiului îmbogățirii fără justă cauză.

În spățiu nu sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, statuate în art. 1357 C.civ. Nu există faptă ilicită, vinovătie și nici raport de cauzalitate între faptă și prejudiciul afirmat. UAT Oraș Covasna nu a săvârșit nici o faptă delictuală, în acceptiunea art. 1349 C.civ., prin care să îi cauzeze reclamantei un prejudiciu material în quantumul afirmat de aceasta.

Affirmativa pregătire insuficientă a documentației de atribuire, eventualele erori de proiectare nu pot fi calificate „fapte ilicite delictuale”, în sensul art. 1357 C.civ., ca element al răspunderii

delictuale. Dimpotrivă, eventuala imposibilitate a executării contractului pe motivul insuficienței pregătiri a documentației era de natură a activa o răspundere contractuală, bazată pe nerespectarea obligațiilor asumate de către părți prin contract (imposibilitatea implementării proiectului tehnic, imposibilitatea respectării termenelor de execuție și finalizare, imposibilitatea executării lucrărilor în condițiile date, etc.) nicidcum una delictuală. Calea legală prin care o documentație tehnică se poate modifica în cursul executării contractului de achiziție publică, prin care se suplimentează cantități și sortimente dintr-un contract de execuție lucrări, este prevăzută de legislația specială din domeniu. Până în momentul modificării contractului reclamanta nu avea nici obligația și nici îndrituirea legală de a executa lucrările noi, chiar dacă ele erau strict necesare continuării lucrărilor contractate deja.

Or, dacă totuși, reclamanta a decis ca, în absența unui contract legal încheiat, să execute lucrări neincluse în contractul de achiziție publică aflat în derulare, pierderea pe care a suferit-o se datorează proprietiei sale fapte, și nicidcum beneficiarei autorității contractante.

B. Arată că acțiunea reclamantei nu se poate întemeia cu succes pe invocarea în cauză a principiului efectelor nulității intrucât, contrar, susținerii reclamantei prin Decizia civilă nr. 1072/2018 Curtea de Apel Brașov nu a constatat cu putere de lucru judecat nulitatea manifestării de voință cu privire la lucrările suplimentare..., ci a respins pe fond acțiunea reclamantei, tocmai pe considerentul că între părți nu a intervenit un acord de voință.

Instanța de control judiciar, în cauza invocată, a constatat tocmai inexistența acordului de voință generator de obligații. În atare situație nu ne aflăm pe tărâmul nulităților și nu se pot invoca efectele unei astfel de instituții juridice. Nulitatea unui contract nu se poate confunda cu inexistența acestuia.

Nu a existat nici o manifestare de voință din partea UAT Or. Covasna prin care să fi consimțit la încheierea unui contract, în sensul invocat de către reclamantă, nici în cadrul, nici în afara cadrului legal reglementat de OUG nr. 34/2006. Mai mult, în mod expres și cu putere de lucru judecat a clarificat instanța de recurs natura juridică a dispozițiilor de șantier, reținând că prin dispozițiile de șantier se pot aduce numai modificări locale ale soluțiilor tehnice din documentația tehnică, iar semnarea unui asemenea document prin care se propune modificarea tehnică a soluției nu reprezintă manifestare de voință de a contracta sau de a modifica un contract existent ori a se angaja într-un nou contract.

La finalizarea lucrărilor cuprinse în contract s-a încheiat între părți Procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, imperios necesar în vederea închiderii contractului de finanțare din fonduri europene (POR 5.2), termenul maxim de finalizare a investiției fiind ferm prevăzut în acesta iar poziția părâtei a fost aceeași, de a nu achita lucrări executate în afara cadrului contractual.

Contrar celor susținute de reclamantă, prin semnarea procesului verbal nu s-au recunoscut alte lucrări ori debite decât cele contractate, care de altfel, au fost achitate.

C. Nu sunt îndeplinite condițiile admisibilității acțiunii pe temeiul legal al îmbogățirii fără justă cauză. Reglementarea legală în materia achizițiilor publice este OUG. 34/2006 care deroga de la dreptul comun și prevalează asupra acestuia. Orasul Covasna are calitatea de autoritate

contractantă și poate achiziționa/plăti servicii/lucrări doar cu respectarea procedurilor instituite prin ordonanță. Contravalorearea lucrărilor declarat executate de către reclamantă depășește plafonul valoric prevăzut în art. 19 din Ordonață, peste care respectarea prevederilor ei în plata lucrărilor devine obligatorie. Astfel fiind, instituția îmbogățirii fără just temei nu operează pe tărâmul reglementat special de OUG 34/2006.

Pe de altă parte, nu se poate pune problema incidentei îmbogățirii fără just temei, în condițiile în care normele speciale statutornice cu privire la achizițiile publice (O.U.G. nr. 34/2006. H.G. nr. 925/2006) au fost încălcate chiar de reclamantă. În calitatea sa de ofertant declarat câștigător, care a executat alte lucrări, suplimentare față de cele pentru care a depus ofertă. În aceste condiții, nu se poate reține îndeplinirea cumulativă a condițiilor îmbogățirii fără justă cauză, ca rezultând dintr-un fapt juridic licit care are ca efect creșterea patrimoniului părătului și micșorarea corelativă a patrimoniului reclamantului, fără un temei legitim. Reclamanta nu poate apela la actio de in rem verso, pentru că pretinsa ei însărcire nu provine dintr-un fapt juridic licit al părătei, ci din nerespectarea, de către ea însăși, a unor norme legale speciale.

Pe fond se arată că nu se cunoaște valoarea lucrărilor executate de către reclamantă și părăta nu poate fi obligată la restituire dincolo de propria îmbogățire (art. 1345 C.civ.) Cererea de plată a dobânzilor este nefondată deoarece dobânzile (fructe civile) sunt dobândite de posesorul de bună-credință, în condițiile art. 1645 alin. 1 C.civ. și ar fi datorate doar din data înregistrării cererii de chemare în judecată.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța constată următoarele:

Între reclamanta SC Valdek Impex SRL în calitate de contractor și părăta Unitatea Administrativ Teritorială Orașul Covasna în calitate de autoritate contractanta s-a încheiat contractul de execuție lucrări pentru „Reabilitarea Infrastructurii în Stațiunea Balneoclimaterică Covasna” (în baza OUG 34/2006 - f.50 vol.I)

Conform art. 8.1 din contract, reclamanta avea „obligația de a proiecta, în limitele prevăzute de contract, de a executa și finaliza lucrările precum și de a remedia viciile ascunse, cu atenția și promptitudinea cuvenite, în concordanță cu obligațiile asumate prin contract.

(3) Contractorul are obligația de a notifica prompt achizitorul despre toate erorile, omisiunile, viciile sau altele asemenea descoperite de el în proiect sau în caietul de sarcini pe durata îndeplinirii contractului,

Art. 8.3.1 (I) Contractorul este pe deplin responsabil pentru conformitatea, stabilitatea și siguranța tuturor operațiunilor executate pe șantier precum și pentru procedeele de execuție utilizate, cu respectarea prevederilor și a reglementarilor legii privind calitatea în construcții.

(3) Contractorul nu va fi răspunzător pentru proiectul și caietele de sarcini care nu au fost întocmite de el. Dacă, totuși, contractul prevede explicit că o parte a lucrărilor permanente să fie proiectate de către contractor, acesta va fi pe deplin responsabil pentru acea parte a lucrărilor

Art. 8.4 - (I) Contractorul are obligația de a respecta și executa dispozițiile achizitorului în orice problemă, menționată sau nu în contract, referitoare la lucrare. În cazul în care contractorul consideră că

dispozițiile achizitorului sunt nejustificate sau inopertune, acesta are dreptul de a ridica obiecții în scris, fără ca obiecțile respective să îl absolve de obligația de a executa dispozițiile primite, cu excepția cazului în care acestea contravin prevederilor legale.

11.17.1 Părțile contractante au dreptul, pe durata îndeplinirii contractului, de a conveni modificarea clauzelor contractului, prin act adițional, numai în cazul apariției unor circumstanțe care lezează interesele comerciale legitime ale acestora și care nu au putut fi prevăzute la data încheierii contractului.

S-au încheiat ulterior și acte adiționale la contractul inițial: actul adițional nr. 1/17.12.2014, actul adițional nr. 2/30.10.2015 și actul adițional nr. 3/16.11.2015 (f.66,67,69 vol.I). Prin acest din urmă act adițional s-a prelungit termenul de execuție stipulat la art. 1.3.1 și modificat prin actul adițional nr.2 din 30.10.2015 (17.11.2015) „în condițiile în care prin memoriul justificativ nr. 93 din 16.11.2015, dirigenții de șantier și proiectantul lucrării au propus prelungirea termenului de execuție inițial contractat.”

Din memoriul justificativ 93/16.11.2015 privind cauzele obiective care au dus la întârzierea executării lucrării „Reabilitarea infrastructurii în stațiunea balneoclimaterică Covasna” reiese că proiectul tehnic de execuție nr. 507 bis/2009 a rezultat în urma prelucrării și reactualizării unui proiect mai vechi din anul 2008. Cu ocazia lansării proiectului de investiție, din cauza încetării activității proiectantului inițial, acesta a fost preluat de firma de proiectare SC EXPERT BAU SRL, care în urma analizării și însușirii proiectului tehnic a întocmit un Raport de început prin care a arătat neconcordanțele dintre partea scrisă, desenată și realitatea din teren și a propus reproiectarea, lucru care nu a fost admis dat fiind timpul scurt în care trebuia executată lucrarea.

S-a mai arătat că „în timpul executării lucrărilor la străzile Arany Janos și Brazilor s-a constatat că natura terenului de fundare diferă foarte mult față de cea luată în calcul la proiectare, motiv pentru care beneficiarul și executantul au sesizat proiectantul. În urma acestei sesizări proiectantul împreună cu dirigențele de șantier s-au deplasat la fața locului și au constatat că pe o portiune de aproximativ 50 ml de la racordul cu str. Brazilor stratul de fundație este din argila și există și un izvor de apă, ceea ce duce la înmuierea ei. În zona parcării de la terminarea străzii Brazilor s-a constatat că sub stratul de iarba se află doar argila în grosime mai mare de 1 m.

Luând cunoștința de starea de fapt s-a luat decizia emiterii unei dispoziții de șantier care în principiu trebuie să cuprindă următoarele:

- excavarea stratului de argila
- captarea și evacuarea apei provenita din izvor
- montarea de geotextil cu rol anticontaminator
- un nou sistem rutier îngroșat, care urmează să fie stabilit de proiectant prin calcul, funcție de acesta stabilindu-se și adâncimea săpăturii.

Având în vedere cele de mai sus s-a concluzionat că se impune în mod justificat prelungirea termenului de execuție până în data de 28.12.2015, dateă la care lucrările trebuie să fie finalizate iar documentele de decontare să fie predate pentru verificare și certificare de către toți factorii competenți.(f.70,71 vol.I)

Actul a fost semnat de proiectant și dirigenții de șantier.

S-au emis două dispoziții de șantier:

- dispoziția nr. D13/30.10.2015 înregistrată la primăria orașului Covasna cu nr. 5011/30.10.2015 prin care s-a dispus decaparea îmbrăcămintei asfaltice pe mai multe străzi, suplimentarea lucrărilor de decapare a îmbrăcămintei asfaltice și desfacere a pavajelor pe anumite sectoare ale unor străzi (f.2 vol.II). Această dispoziție de șantier a fost înregistrată la societatea reclamantă la data de 12.11.2015, făcându-se mențiunea olografă în sensul că „dispoziția de șantier este valabilă de la data de 12.11.2015 prin semnarea ei de toți factorii responsabili. Lipsesc listele de cantități pentru executarea acestor lucrări...”

- dispoziția nr. 22/30.10.2015 înregistrată la primăria orașului Covasna cu nr. 5008/30..10.2015 prin care s-a dispus „completarea dispoziției de șantier nr. 4 cu planșe cuprinzând detalii de execuție cu privire la branșamente de apă și canalizare. Conform legislației în vigoare trebuie efectuată proba de presiune, spălarea și dezinfecțarea rețelei de apă și proba de etanșeitate la rețeaua de canalizare. Aceste probe au fost incluse în partea scrisă a proiectului tehnic însă lipsesc din partea economică. Ca urmare aceste lucrări se vor include în nota de lucrări suplimentare.”(f.29 vol.II)

Ambele dispoziții au fost semnate de reprezentantul legal al părții părăte, de dirigintele de șantier, de proiectant (Expert Bau SRL) și de inginer (Solymossy Z. Zoltan).

Reclamanta a executat lucrările menționate în cele două dispoziții de șantier, fapt ce reiese din expertiza tehnică judiciară întocmită în cauză.

După executarea lucrărilor dispuse prin dispozițiile de șantier, reclamanta a emis către partea părătă situația de plată nr. 6 (aferentă facturii nr. 501265/31.03.2016 f.80-82,92 vol.I) și situația de plată nr. 7 (aferentă facturii nr. 501266/31.03.2016- f. 283-285 vol.I). De asemenea a întocmit centralizatoarele situațiilor de plată 6 și 7 (f.93 și urm vol.I).

Plata a fost refuzată de partea părătă întrucât lucrările a căror plată se solicită exced obiectul contractului de execuție lucrări nr. 5128/17.12.2014.

Din procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 2641/30.05.2016 reiese că „executantul și-a îndeplinit obligațiile în conformitate cu prevederile contractului. Totodată s-a constatat respectarea AC, FT+DDE și reglementările tehnice în vigoare”(f.61,62) Așadar, partea părătă a recepționat doar lucrările executate potrivit contractului, autorizației de construire și proiectului.

Reclamanta SC Valdek Impex SRL a formulat o acțiune civilă împotriva părătului Orașul Covasna prin Primar, ce a format obiectul dosarului nr. 839/119/2016 al Tribunalului Covasna și a solicitat ca în temeiul contractului ce a fost încheiat între părți obligarea acestuia la plata sumei de 949.450,67 lei aferentă situației de plată nr. 6 (factura nr. 501265/31.03.2016), sumei de 16.385,11 lei aferentă situației de plată nr. 7 (factura nr. 501266/31.03.2016), la plata penalităților în quantum de 0,1% din plata neefectuată, pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data scadentei până la data efectivă a plății.(f. 31,38 vol.I)

Deși prin sentința civilă nr. 114/15 februarie 2018 a Tribunalului Covasna acțiunea a fost admisă, în recurs Curtea de Apel Brașov a dispus prin decizia civilă nr. 1072/21 mai 2018 admiterea recursului și respingerea acțiunii.

Curtea a constatat că instanța de fond a fost sesizată cu o acțiune în pretenții având temei de drept răspunderea contractuală. S-au reținut prevederile contractuale legate de ajustarea prețului contractului, modalități de plată, condiții generale de contractare, obligații și responsabilități ale contractorului și s-a mai arătat că părțile au convenit ca între ele comunicarea să fie exclusiv în formă scrisă, iar modificarea clauzelor contractuale prin act adițional să se facă în cazul apariției unor circumstanțe care lezează interesele comerciale legitime ale acestora și care nu au putut fi prevăzute la data încheierii contractului.

S-a constatat astfel că „între părți nu a intervenit un act adițional cu privire la lucrările suplimentare, iar acestea nu erau prevăzute în oferta tehnică și finanțieră care a stat la baza încheierii contractului de achiziție publică de lucrări... Intimata a arătat că dispozițiile de șantier privind lucrările suplimentare au natura unui act modificator al contractului, invocând principiul consensualismului. Apărarea este nefondată... Curtea reține că prin dispoziție de șantier se pot propune numai modificări locale ale soluțiilor tehnice din documentația tehnică. Principiul consensualismului, reglementat de art. 1178 Cod civil, invocat în apărare de intimată, nu se aplică în speță... În speță nu este îndeplinită situația premisă cerută de lege, privind existența circumstanțelor imprevizibile care fac necesară achiziționarea unor lucrări suplimentare.”

A. În ceea ce privește răspunderea părâtelei în temeiul răspunderii civile delictuale, instanța reține prevederile art. 1349, art. 1357, art. 1381, art. 1385 alin. (1) și (3) cod civil.

Art. 1357 cod civil prevede că „(1) Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare.(2) Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.”

Condițiile cerute pentru atragerea răspunderii civile delictuale sunt: existența unei fapte ilicite prin care se aduce atingere unui drept subiectiv, existența unui prejudiciu, raportul de cauzalitate între faptă și prejudiciu și culpa celui care săvârșește fapta ilicită.

De asemenea, potrivit art. 1349 cod civilă „(1) Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane.”

Rezultă din această prevedere legală că răspunderea delictuală o reprezintă acea formă a răspunderii civile care decurge din săvârșirea unei fapte ilicite extracontractuale, constând în obligația celui care a săvârșit-o de a repara prejudiciul cauzat victimei.

Pentru a determina dacă a existat o faptă ilicită civilă instanța are în vedere următoarele:

Potrivit memoriului justificativ 93/16.11.2015 citat anterior, având în vedere neconcordanțele dintre partea scrisă, desenată a proiectului în curs de executare și realitatea din teren s-a propus reproiectarea, dar acest lucru nu a fost admis de beneficiar care a motivat neparcurgerea acestei etape „dat fiind timpul scurt în care trebuia executata lucrarea”. De asemenea din același înscris rezultă că partea părâtă, luană cunoștință de starea de fapt, a luat decizia emiterii dispozițiilor de șantier privind lucrările suplimentare. Cu alte cuvinte s-a dovedit, contrar celor afirmate de partea părâtă, că aceasta nu avea intenția de a demara o procedură de achiziție publică a unor lucrări suplimentare.

Și în dosarul nr. nr. 839/119/2016 al Tribunalului Covasna pârâtul Orașul Covasna - „autoritatea contractantă a susținut că trebuie să urmeze procedura de achiziție publică „negociere cu o singură sursă fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare”, iar intimata a realizat lucrările suplimentare înainte de a demara această procedură” dar cu toate acestea Curtea de Apel a reținut că „în spătă nu este îndeplinită situația premisă cerută de lege, privind existența circumstanțelor imprevizibile care fac necesară achiziționarea unor lucrări suplimentare.”

Partea pârâtă a cunoscut aşadar sau trebuie să cunoască faptul că era necesar să se reproiecteze lucrarea astfel încât proiectul să corespundă realității din teren, că nu putea demara o procedură de achiziție publică a lucrărilor suplimentare față de contractul încheiat cu reclamanta deoarece nu era îndeplinită cerința impusă prin pct 3 din cap II al Ordinului comun nr -543/2366/1446/1489/1441/879 din 4 iunie 2013 la care se face referire și prin Decizia Curții de Apel Brașov dar a ales să procedeze contrar prevederilor legale anterioare menționate și să schimbe soluția tehnică prin două dispoziții de şantier.

Conform art. 33 din OUG 34/2006 „(1) Autoritatea contractantă are obligația de a preciza în cadrul documentației de atribuire orice cerință, criteriu, regulă și alte informații necesare pentru a asigura ofertantului/candidatului o informare completă, corectă și explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de atribuire. (2) Documentația de atribuire cuprinde:

- a) fișă de date;
- b) caietul de sarcini sau documentația descriptivă, aceasta din urmă fiind utilizată în cazul aplicării procedurii de dialog competitiv ori de negociere;
- c) informații referitoare la clauzele contractuale obligatorii.”

Potrivit art. 35 din același act normativ „(1) Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice. (2) Specificațiile tehnice reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, în aşa manieră încât să corespundă necesității autorității contractante. (3) Specificațiile tehnice definesc, după caz și fără a se limita la cele ce urmează, caracteristici referitoare la nivelul calitativ, tehnic și de performanță, cerințe privind impactul asupra mediului înconjurător, siguranța în exploatare, dimensiuni, terminologie, simboluri, teste și metode de testare, ambalare, etichetare, marcare și instrucțiuni de utilizare a produsului, tehnologii și metode de producție, precum și sisteme de asigurare a calității și condițiilor pentru certificarea conformității cu standarde relevante sau altele asemenea. În cazul contractelor pentru lucrări, specificațiile tehnice pot face referire, de asemenea, și la prescripții de proiectare și de calcul al costurilor; la verificarea, inspecția și condițiile de recepție a lucrărilor sau a tehnicilor, procedeelor și metodelor de execuție, ca și la orice alte condiții cu caracter tehnic pe care autoritatea contractantă este capabilă să le descrie, în funcție și de diverse acte normative și reglementări generale sau specifice, în legătură cu lucrările finalizate și cu materialele sau alte elemente componente ale acestor lucrări.”

Se rețin și prevederile art. 94 din HG 925/2006: „ Indiferent de momentul inițierii procedurii de atribuire, autoritatea contractantă are obligația de a verifica, înainte de încheierea contractului, respectarea

dispozițiilor referitoare la angajarea cheltuielilor din bugetele care intră sub incidența legislației privind finanțele publice."

Așa după cum arată și reclamanta, necesitatea execuției lucrărilor suplimentare a fost afirmată de partea părții prin cele două dispoziții de șantier pe care le-a semnat alături de proiectant și diriginte de șantier și este consecința erorilor de proiectare respectiv a omisiunii de includere în partea economică a proiectului a anumitor detalii de execuție și deci a pregăririi necorespunzătoare a documentației de atribuire.

Cu toate acestea, dispozițiile de șantier nr. D13/30.10.2015 și nr. 22/30.10.2015 reprezentau acte prin care se propuneau numai modificări locale ale soluțiilor tehnice din documentația tehnică - astfel cum a stabilit Curtea de Apel Brașov, iar reclamanta avea obligația, potrivit art. 8.4 din contractul încheiat între părți de a respecta și executa dispozițiile achizitorului în orice problemă, menționata sau nu în contract, referitoare la lucrare. Însă, potrivit aceluiași articol în cazul în care reclamanta considera ca dispozițiile achizitorului sunt nejustificate sau inopportun, acesta avea „dreptul de a ridica obiecții în scris, fără ca obiecțiile respective să îl absolve de obligația de a executa dispozițiile primite, cu excepția cazului în care acestea contravin prevederilor legale”.

S-a dovedit că dispozițiile de șantier contraveneau prevederilor OG 34/2006 și HG nr. 925/2006, că nu a fost îndeplinită situația premisă cerută de lege, privind existența circumstanțelor imprevizibile care fac necesară achiziționarea unor lucrări suplimentare - astfel cum a reținut și Curtea de apel Brașov dar și că lipsea la data emiterii dispozițiilor de șantier un proiect pentru lucrările suplimentare, o documentație adecvată pentru executarea acestora (cantități de lucrări....), astfel cum de altfel a remarcat și executantul fapt dovedit prin nota olografă pe dispoziția de șantier nr. D13/30.10.2015.

În conformitate cu prevederile art. 8.4 din contract dar și în baza OUG 34/2006, reclamanta avea dreptul de a ridica obiecții în scris și de a refuza să execute dispozițiile achizitorului deoarece acestea contraveneau prevederilor legale și nu era vorba de lucrări contractate.

Chiar dacă în contract nu s-ar fi prevăzut art. 8.4, instanța constată totuși că Legea 10/1995 privind calitatea în construcții stabilește obligații în sarcina investitorilor, proiectanților, executanților, specialiștilor verificatori de proiecte, ale responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții.

Astfel, conform art. 22 lit a-e, Orașul Covasna în calitate de investitor avea următoarele obligații principale:

„a) stabilirea nivelului calitativ ce trebuie realizat prin proiectare și execuție pe baza reglementărilor tehnice, precum și a studiilor și cercetărilor efectuate;

b) obținerea acordurilor și a avizelor prevăzute de lege, precum și a autorizației de construire și acordului/autorizației administratorului drumului pentru realizarea branșamentelor la rețelele de utilități ale infrastructurii edilitare, cu plata taxelor de racordare aferente branșamentelor;

c) asigurarea verificării proiectelor prin specialiști verificatori de proiecte atestați;

d) asigurarea verificării execuției corecte a lucrărilor de construcții prin diriginți de specialitate sau operatori economici de consultanță specializați, pe tot parcursul lucrărilor;

e) acționarea în vederea soluționării neconformităților, a defectelor apărute pe parcursul execuției lucrărilor, precum și a deficiențelor proiectelor;"

Reclamanta în calitate de executant ai lucrărilor de construcții avea, potrivit art. 25 din același act normativ, următoarele obligații principale:

„a) sesizarea investitorilor asupra neconformităților și neconcordanțelor constatate în proiecte, în vederea soluționării;

b) începerea execuției lucrărilor numai la construcții autorizate în condițiile legii și numai pe bază și în conformitate cu proiecte verificate de specialiști atestați;

c) soluționarea neconformităților, a defectelor și a neconcordanțelor apărute în fazele de execuție, numai pe baza soluțiilor stabilite de proiectant cu acordul investitorului;

d) respectarea proiectelor și a detaliilor de execuție pentru realizarea nivelului de calitate corespunzător cerințelor;"

Ambele părți au încălcat obligațiile legale ce le revineau, astfel cum au fost enumerate anterior. S-au executat astfel de către reclamantă lucrări suplimentare fără un cadrul contractual, în lipsa unui proiect, a unor cantități de lucrări determinate la data emiterii dispoziției de șantier care să corespundă cerințelor, fără a se respecta proiectul existent și detaliile de execuție, fără a se formula obiectii față de cele două dispoziții de șantier ce modificau nelegal un proiect.

Există deci fapte ilicite civile constând în încălcarea de către ambele părți a normelor citate anterior.

Potrivit art. 1352 din Codul civil: „Fapta victimei înseși și fapta terțului înlătură răspunderea chiar dacă nu au caracteristicile forței majore, ci doar pe cele ale cazului fortuit, însă numai în cazurile în care, potrivit legii sau convenției părților, cazul fortuit este exonerator de răspundere.”

În spătă nu este înlăturată răspunderea părții părâte deoarece această cauză exoneratoare de răspundere operează doar în ipoteza în care fapta reclamantei ar avea caracteristicile cazului fortuit, ceea ce nu s-a dovedit. Fapta reclamantei de a executa lucrări de construire în afara prevederilor legale este ilicită dar nu este săvârșită în exclusivitate din culpa sa; părâta a ordonat lucrările prin două dispoziții de șantier cu nerespectarea acelorași prevederi legale. Obligația de respectare a OG 34/2006 și actelor conexe dar și ale Legii nr. 10/1999 revine în egală măsură ambelor părți.

Reclamanta a mai invocat că s-a bazat pe prezumția de legalitate a actelor întocmite de autoritatea contractantă, și pe faptul că stabilirea circumstanțelor legale în care se realizează achiziția publică de lucrări sunt în responsabilitatea autorității contractante, dar în realitate, fiind vorba despre o achiziție publică de lucrări ce se derulează între doi parteneri contractuali, ambii trebuie să cunoască legislația în domeniul, ambii trebuie să se conformeze acesteia și reclamanta avea obligația de a formula obiectii dacă a constatat că un act este nelegal.

Vinovăția ambelor părți în săvârșirea acestor fapte ilicite constă în intenția de a încălca prevederile legale. Culpa acestora este egală deoarece obligațiile legale pe care nu le-au respectat sunt în legătură cu modalitatea și condițiile în care se execută o lucrare de construcție.

Astfel, dacă Orașul Covasna avea obligația demarării unei proceduri de achiziție conforme cu OG 34/2006 și punerea în execuție a unui proiect realizat conform normelor în vigoare, reclamanta avea obligația corelativă de a respecta proiectul și detaliile de execuție în varianta cadrului contractual, de a sesiza părțea asupra neconformităților și neconcordanțelor constatate în proiecte, în vederea soluționării.

Faptele ilicite săvârșite de ambele părți au determinat apariția în patrimoniul reclamantei a unui prejudiciu.

Prejudiciul suferit de reclamantă reprezintă în situația de față contravalorarea lucrărilor executate de reclamantă. Prin raportul de expertiză întocmit în cauză s-a constatat că potrivit centralizatorului valoric al lucrărilor executate, semnat de dirigintele de șantier, au fost realizate lucrări în valoare totală de 14.106.099,74 lei fără TVA, dintre care decontate 13.301.236,59 lei și nedecontate lucrări în valoare de 804.863,15 lei fără TVA. (f.107, f. 21 vol.I anexă) Acest centralizator este anexă la procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor. Expertul a arătat că lucrările care au făcut obiectul celor două dispoziții de șantier au fost executate cu certitudine, beneficiarul nu a contestat execuția acestor lucrări, execuția celorlalte lucrări contracarurate nu se putea realiza fără execuția acestor lucrări. Din perspectiva executantului, a reclamantei, valoarea acestor lucrări este de 965.835,78 lei cu TVA inclus, la data de 30.05.2016 (la data recepției la terminarea lucrărilor - f.109)

Reclamata a pretins în spătă suma de 965.834 lei (804.862 lei + TVA)

Potrivit art. 1381 alin. (1) din noul Cod civil „(1) Orice prejudiciu dă dreptul la reparație.

(2) Dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat. (3) Dreptului la reparație îi sunt aplicabile, de la data nașterii sale, toate dispozițiile legale privind executarea, transmisiunea, transformarea și stingerea obligațiilor.”

Condiția ca prejudiciul să existe este îndeplinită potrivit art. 1381 alin. (1) din noul Cod civil întrucât urmare a faptelor ilicite ale părții menționate mai sus, reclamanta a fost lipsită de contravalorarea lucrărilor executate și de lipsa de folosință a banilor pe care aveam dreptul să îi încaseze de la părătă în urma execuției și receptiei lucrării de către aceasta.

În prezenta cauză, este îndeplinită condiția existenței raportului de cauzalitate între faptele ilicite ale ambelor părți și prejudiciu.

Art. 1371 cod civil prevede: „(1) În cazul în care victima a contribuit cu intenție sau din culpă la cauzarea ori la mărireala prejudiciului sau nu le-a evitat, în tot sau în parte, deși putea să o facă, cel chemat să răspundă va fi ținut numai pentru partea de prejudiciu pe care a pricinuit-o. (2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul în care la cauzarea prejudiciului au contribuit atât fapta săvârșită de autor, cu intenție sau din culpă, cât și forță majoră, cazul fortuit ori fapta terțului pentru care autorul nu este obligat să răspundă”.

Prejudiciul cuprinde în spătă pierderea efectiv suferită de reclamantă datorită culpei părătei cât și beneficiul de care aceasta este lipsită. Cum fiecare dintre părți a avut cuplă egală în producerea faptei păgubitoare ilicite, din totalul prejudiciului suferit de reclamantă părăta este răspunzătoare doar de jumătate, adică de 482.917 lei.

Instanța va admite aşadar în parte cererea introductivă, doar în temeiul răspunderii civile delictuale, potrivit dispozitivului de mai jos.

B. Deoarece dispozițiile de șantier nu au natura juridică a unor contracte ci reprezentau acte prin care se propuneau numai modificări locale ale soluțiilor tehnice din documentația tehnică - astfel cum a stabilit Curtea de Apel Brașov, reiese că în spătă lipsește acordul de voință dintre părți pentru nașterea unui raport juridic contractual în vederea executării lucrărilor neprevăzute în contractul inițial.

Deși în subsidiar reclamanta a invocat art. 1638 cod civil (restituirea prestației pentru cauză ilicită) în temeiul principiului efectelor nulității manifestării de voință a părților pentru cauză ilicită, instanța reține că manifestarea de voință a fiecărei părți nu s-a concretizat într-o convenție încheiată în afara cadrului OUG 34/2006 pentru a se aplica principiile invocate. Manifestarea de voință a părâtelei s-a concretizat în emiterea unor propuneri de soluții tehnice – faptă ilicită conform celor detaliate anterior ce atrage răspunderea delictuală a acesteia iar manifestarea de voință a reclamatei s-a concretizat în punerea în aplicare a celor soluții tehnice cu încălcarea OUG 34/2006 și Legea 10/1999 dar și a art. 8.4 teza finală din contractul încheiat, știind că dispozițiile de șantier sunt nelegale.

Stabilind că răspunderea părților este delictuală, nu își găsește aplicarea în spătă temeiul îmbogățirii fără justă cauză și nici temeiul principiului efectelor nulității privind restabilirii situației anterioare constatării cauzei ilicite a manifestării de voință ce stă la baza lucrărilor executate de reclamantă invocate în subsidiar, și nu este necesar a se mai pronunța asupra admisibilității acțiunii pe acest temei legal, astfel cum s-a invocat prin întâmpinare.

C. În privința cererii reclamantei având ca obiect obligarea părâtelei la plata dobânzii legale, instanța constată că potrivit art. 1381 cod civil „(1) Orice prejudiciu dă dreptul la reparătie. (2) Dreptul la reparătie se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat. (3) Dreptului la reparătie îi sunt aplicabile, de la data nașterii sale, toate dispozițiile legale privind executarea, transmisiunea, transformarea și stingerea obligațiilor.”

Sunt incidente dispozițiile art. 1.385 alin.1 cod civil potrivit cărora „Prejudiciul se repară integral, dacă prin lege nu se prevede altfel” și ale art. 1531 alin. 1 și 2 din același cod, conform cărora prejudiciul cuprinde în spătă pierderea efectiv suferită de reclamantă datorită culpei părâtelei (482.917 lei) cât și beneficiul de care aceasta este lipsită.

Reținând aşadar prevederile art. 1381 alin. 2, coroborate cu ale art. 1535 alin.1 cod civil, instanța constată că în cazul răspunderii civile delictuale, dobânda curge de drept de la data producerii faptei ilicite, acesta fiind momentul executării lucrărilor de investiție de către reclamantă. Însă, aceasta prin acțiunea a solicitat ca dobânda să se plătească de la un moment ulterior și anume de la data de 21.04.2016 – data refuzului achitării de către părâtă a lucrărilor executate.

Cum, în spătă, dobânda solicitată de reclamantă este una penalizatoare, se aplică prevederile art. 10 și art. 3 alin. 2 din OG 13/2011.

D. Reclamanta a dovedit următoarele cheltuieli de judecată: 9.860 lei onorariu expert, 13.263,35 lei taxă judiciară de timbru (f.17, 75,91,101,118), în total 23123 lei.

Văzând prevederile art. 453 cod procedură civilă,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂŞTE**

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta Valdek Impex SRL, cu sediul în Sfântu Gheorghe, str. 1 Decembrie 1918, bloc 15, scara E, etaj 3, ap. 9, județul Covasna, CUI RO6832268, număr de înregistrare la Registrul Comerțului J14/1331/1994, prin Halmagyi Eugen în calitate de Director General, cu sediul ales la av. Gal Sandor cu sediul profesional în Brașov, Bd. Griviței, nr. 90, bl.12, sc.A, ap.8, județul Brașov, în contradictoriu cu părâta Unitatea Administrativ Teritorială Orașul Covasna, cu sediul în Orașul Covasna, Strada Piliske nr. 1, județul Covasna, reprezentată prin Primarul Orașului Covasna și în consecință obligă părâta la plata către reclamantă a sumei de 482.917 lei cu titlu de prejudiciu la care se adaugă dobânda legală prevăzută de art. 3 alin. 2 din OG 13/2011 ce începe să curgă de la data de 21.04.2016 și până la achitarea integrală a sumei datorate.

Obligă părâta la plata către reclamantă a sumei de 1156,2 lei cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare.

Pronunțată astăzi 07.04.2020 prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

PREȘEDINTE

GREFIER

**VELICAN MARIA DANIELA
MAGDOLNA**

IZSAK ERIKA

Red.VMD/14.04.2020
Tehnored.IE/14.04.2020
4 ex

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAŞOV
Str. Poienilor nr. 78
Brasov
SECTIA CIVILĂ

Destinatar:
VALDEK IMPEX SRL
BRAŞOV, B-DUL GRIVITEI, nr. 90, bl.
12, sc. A, ap. 8, Județul BRAŞOV

DOSARUL NR. 1042/119/2018

Materie: Civil

Stadiul procesual al dosarului: Apel

Obiectul dosarului: pretenții

Complet: c1 ap3 ncpc civil

**COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ**
NR. 908/2020 DIN DATA DE 12 Octombrie 2020

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 908/2020, pronunțată la data de 12 Octombrie 2020,
de către CURTEA DE APEL BRAŞOV SECTIA CIVILĂ.

PARAFĂ ȘEFULUI INSTANȚEI
(stampila)

Gheorgh.

M.C. 24.11.2020 10:26:09, nr. comunicare: 1 din 2

**ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAŞOV
SECTIA CIVILĂ**

DECIZIA CIVILĂ Nr. 908/Ap.

Şedinţă publică de la 12 Octombrie 2020

Completul compus din:

PREŞEDINTE Clara Elena Ciapă

Judecător Monica-Garofita Pandrea

Judecător Ionela Lişă

Gresier Mihaela Cîrstoiu

Pentru astăzi a fost amânată pronunțarea asupra apelurilor formulate de reclamantă Valdek Impex SRL și de părăta Unitatea Administrativ Teritorială Orașul Covasna împotriva sentinței civile nr. 291 din 7 aprilie 2020 pronunțată de Tribunalul Covasna în dosarul nr. 1042/119/2018.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședință publică din data de 21 septembrie 2020 când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi.

Instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 (1) Cod procedură civilă a amânat pronunțarea pentru 30 septembrie 2020, 2 octombrie 2020, 5 octombrie 2020 și ulterior pentru astăzi, 12 octombrie 2020, când a decis următoarele:

C U R T E A ,

Deliberând asupra cererii de apel de față, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. din 08.08.2018, pronunțată de Tribunalul Brașov, s-a admis în parte acțiunea formulată de reclamantă Valdek Impex SRL, în contradictoriu cu părăta Unitatea Administrativ Teritorială Orașul Covasna, reprezentată prin Primarul Orașului Covasna și în consecință, a obligat părăta la plata către reclamantă a sumei de 482.917 lei cu titlu de prejudiciu la care se adaugă dobândă legală prevăzută de art. 3 alin. 2 din OG 13/2011 ce începe să curgă de la data de 21.04.2016 și până la achitarea integrală a sumei datorate.

A obligat părăta la plata către reclamantă a sumei de 1156,2 lei cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut următoarele:

Între reclamantă SC Valdek Impex SRL în calitate de contractor și părăta Unitatea Administrativ Teritorială Orașul Covasna, în calitate de autoritate contractanta s-a încheiat contractul de execuție lucrări pentru „Reabilitarea Infrastructurii în Stațiunea Balneoclimaterică Covasna” (în baza OUG 34/2006 - f.50 vol.I)

Conform art. 8.1 din contract, reclamanta avea „obligația de a proiecta, în limitele prevăzute de contract, de a executa și finaliza lucrările precum și de a remedia viciile ascunse, cu atenția și promptitudinea cuvenite, în concordanță cu obligațiile asumate prin contract.

(3) Contractorul are obligația de a notifica prompt achizitorul despre toate erorile, omisiunile, viciile sau altele asemenea descoperite de el în proiect sau în caietul de sarcini pe durata îndeplinirii contractului,

Art. 8.3.1 (1) Contractorul este pe deplin responsabil pentru conformitatea, stabilitatea și siguranța tuturor operațiunilor executate pe șantier precum și pentru procedeele de execuție utilizate, cu respectarea prevederilor și a reglementărilor legii privind calitatea în construcții.

(3) Contractorul nu va fi răspunzător pentru proiectul și caietele de sarcini care nu au fost întocmite de el. Dacă, totuși, contractul prevede explicit ca o parte a lucrărilor permanente să fie proiectate de către contractor, acesta va fi pe deplin responsabil pentru acea parte a lucrărilor

Art. 8.4 - (1) Contractorul are obligația de a尊重 și executa dispozițiile achizitorului în orice problemă, menționată sau nu în contract, referitoare la lucrare. În cazul în care contractorul

consideră că dispozițiile achizitorului sunt nejustificate sau inopertune, acesta are dreptul de a ridica obiecții în scris, fără ca obiecțile respective să îl absolve de obligația de a execuția dispozițiile primite, cu excepția cazului în care acestea contravin prevederilor legale.

11.17.1 Părțile contractante au dreptul, pe durata îndeplinirii contractului, de a conveni modificarea clăuzelor contractului, prin act adițional, numai în cazul apariției unor circumstanțe care lezează interesele comerciale legitime ale acestora și care nu au putut fi prevăzute la data încheierii contractului.

S-au încheiat ulterior și acte adiționale la contractul inițial: actul adițional nr. 1/17.12.2014, actul adițional nr. 2/30.10.2015 și actul adițional nr. 3/16.11.2015 (f.66,67,69 vol.I). Prin acest din urmă act adițional s-a prelungit termenul de execuție stipulat la art. 1.3.1 și modificat prin actul adițional nr.2 din 30.10.2015 (17.11.2015) „în condițiile în care prin membrul justificativ nr. 93 din 16.11.2015, dirigintii de șantier și proiectantul lucrării au propus prelungirea termenului de execuție inițial contractat.”

Din membrul justificativ 93/16.11.2015 privind cauzele obiective care au dus la întârzierea executării lucrării „Reabilitarea infrastructurii în stațiunea balneoclimaterică Covasna” reiesc că proiectul tehnic de execuție nr. 507 bis/2009 a rezultat în urma prelucrării și reactualizării unui proiect mai vechi din anul 2008. Cu ocazia lansării proiectului de investiție, din cauza încetării activității proiectantului inițial, acesta a fost preluat de firma de proiectare SC EXPERT BAU SRL, care în urma analizării și însușirii proiectului tehnic a întocmit un Raport de Început prin care a arătat neconcordanțele dintre partea scrisă, desenată și realitatea din teren și a propus reproiectarea, lucru care nu a fost admis dat fiind timpul scurt în care trebuia executată lucrarea.

S-a mai arătat că „în timpul executării lucrărilor la străzile Arany Janos și Brazilor s-a constatat că natura terenului de fundare diferă foarte mult față de cea luată în calcul la proiectare, motiv pentru care beneficiarul și executantul au sesizat proiectantul. În urma acestei sesizări proiectantul împreună cu dirigintele de șantier s-au deplasat la fața locului și au constatat că pe o porțiune de aproximativ 50 ml de la răcordul cu str. Brazilor stratul de fundație este din argila și există și un izvor de apă, ceea ce duce la înmuierea ei. În zona parcurii de la terminarea străzii Brazilor s-a constatat că sub stratul de iarba se află doar argila în grosime mai mare de 1 m.

Luând cunoștința de starea de fapt s-a luat decizia emiterii unei dispoziții de șantier care în principiu trebuie să cuprindă următoarele:

- excavarea stratului de argila
- captarea și evacuarea apei provenita din izvor
- montarea de geotextil cu rol anticontaminator
- un nou sistem rutier îngroșat, care urmează să fie stabilit de proiectant prin calcul, funcție de acesta stabilindu-se și adâncimea săpaturii.

Având în vedere cele de mai sus s-a concluzionat că se impune în mod justificat prelungirea termenului de execuție până în data de 28.12.2015, dată la care lucrările trebuie să fie finalizate iar documentele de decontare să fie predate pentru verificare și certificare de către toți factorii competenți.(f.70,71 vol.I)

Actul a fost semnat de proiectant și dirigintii de șantier.

S-au emis două dispoziții de șantier:

- dispoziția nr. D13/30.10.2015, înregistrată la primăria orașului Covasna cu nr. 5011/30.10.2015 prin care s-a dispus decaparea îmbrăcămintei asfaltice pe mai multe străzi, suplimentarea lucrărilor de decapare a îmbrăcămintei asfaltice și desfacere a pavajelor pe anumite sectoare ale unor străzi (f.2 vol.II). Această dispoziție de șantier a fost înregistrată la societatea reclamantă la data de 12.11.2015, făcându-se mențiunea olografă în sensul că „dispoziția de șantier este valabilă de la data de 12.11.2015 prin semnarea ei de toți factorii responsabili. Lipsesc liste de cantități pentru executarea acestor lucrări...”

- dispoziția nr. 22/30.10.2015, înregistrată la primăria orașului Covasna cu nr. 5008/30..10.2015 prin care s-a dispus „completarea dispoziției de șantier nr. 4 cu planșe cuprinzând detalii de execuție cu privire la branșamente de apă și canalizare. Conform legislației în vigoare trebuie efectuată proba de presiune, spălarea și dezinfecțarea rețelei de apă și proba de etanșitate la rețeaua de canalizare. Aceste probe au fost incluse în partea scrisă a proiectului

tehnic însă lipsesc din partea economică. Ca urmare aceste lucrări se vor include în nota de lucrări suplimentare."(f.29 vol.II)

Ambele dispoziții au fost semnate de reprezentantul legal al părții părăte, de dirigintele de șantier, de proiectant (Expert Bau SRL) și de inginer (Solymóssy Z. Zoltan).

Reclamanta a executat lucrările menționate în cele două dispoziții de șantier, fapt ce reiese din expertiza tehnică judiciară întocmită în cauză.

După executarea lucrărilor dispuse prin dispozițiile de șantier, reclamanta a emis către partea părătă situația de plată nr. 6 (aferentă facturii nr. 501265/31.03.2016 f.80-82,92.vol.I) și situația de plată nr. 7 (aferentă facturii nr. 501266/31.03.2016- f. 283-285 vol.I). De asemenea a întocmit centralizatoarele situațiilor de plată 6 și 7(f.93 și urm.vol.I).

Plata a fost refuzată de partea părătă întrucât lucrările a căror plată se solicită exced obiectului contractului de execuție lucrări nr. 5128/17.12.2014.

Din procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 2641/30.05.2016 reiese că „executantul și-a îndeplinit obligațiile în conformitate cu prevederile contractului. Totodată s-a constatat respectarea AC, PT+DDE și reglementările tehnice în vigoare”(f.61,62) Așadar, partea părătă a receptionat doar lucrările executate potrivit contractului, autorizației de construire și proiectului.

Reclamanta SC Valdek Impex SRL a formulat o acțiune civilă împotriva părătului Orașul Covasna prin Primar, ce a format obiectul dosarului nr. 839/119/2016 al Tribunalului Covasna și a solicitat ca în temeiul contractului ce a fost încheiat între părți obligarea acestuia la plata sumei de 949.450,67 lei aferentă situației de plată nr. 6 (factura nr. 501265/31.03.2016), sumei de 16.385,11 lei aferentă situației de plată nr. 7 (factura nr. 501266/31.03.2016), la plata penalităților în quantum de 0,1% din plata neefectuată, pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data scadenței până la data efectivă a plăzii.(f. 31,38 vol.I)

Deși prin sentința civilă nr. 114/15 februarie 2018 a Tribunalului Covasna acțiunea a fost admisă, în recurs Curtea de Apel Brașov a dispus prin decizia civilă nr. 1072/21 mai 2018 admiterea recursului și respingerea acțiunii.

Curtea a constatat că instanța de fond a fost sesizată cu o acțiune în pretenții având temei de drept răspunderea contractuală. S-au reținut prevederile contractuale legate de ajustarea prețului contractului, modalități de plată, condiții generale de contractare, obligații și responsabilități ale contractorului și s-a mai arătat că părțile au convenit ca între ele comunicarea să fie exclusiv în formă scrisă, iar modificarea clauzelor contractuale prin act adițional să se facă în cazul apariției unor circumstanțe care lezează interesele comerciale legitime ale acestora și care nu au putut fi prevăzute la data încheierii contractului,

S-a constatat astfel că „într-o părții nu a intervenit un act adițional cu privire la lucrările suplimentare, iar acestea nu erau prevăzute în ofertă tehnică și financiară care a stat la baza încheierii contractului de achiziție publică de lucrări... Intimata a arătat că dispozițiile de șantier privind lucrările suplimentare au natura unui act modificator al contractului, invocând principiul consensualismului. Apărarea este nefondată... Curtea reține că prin dispoziție de șantier se pot propune numai modificări locale ale soluțiilor tehnice din documentația tehnică. Principiul consensualismului, reglementat de art. 1178 Cod civil, invocat în apărare de intimată, nu se aplică în speță ... În speță nu este îndeplinită situația premisă cerută de lege, privind existența circumstanțelor imprevizibile care fac necesară achiziționarea unor lucrări suplimentare.”

În ceea ce privește răspunderea părătei în temeiul răspunderii civile delictuale, prima instanță a reținut prevăderile art. 1349, art. 1357, art. 1381, art. 1385 alin. (1) și (3) cod civil.

A fost enunțat art. 1357 cod civil, reținându-se că revede că, pentru atragerea răspunderii civile delictuale, e necesară îndeplinirea următoarelor condiții: existența unei fapte ilicite prin care se aduce atingere unui drept subiectiv, existența unui prejudiciu, raportul de cauzalitate între fapta și prejudiciu și culpa celui care săvârșește fapta ilicită.

A mai fost reținut art. 1349 C.civ., reținându-se că răspunderea delictuală o reprezintă acea formă a răspunderii civile care decurge din săvârșirea unei fapte ilicite extracontractuale, constând în obligația celui care a săvârșit-o de a repara prejudiciul cauzat victimei.

Pentru a determina dacă a existat o faptă ilicită civilă, prima instanță a avut în vedere următoarele:

Potrivit memorului justificativ 93/16.11.2015 citat anterior, având în vedere neconcordanțele dintre partea scrisă, desenată a proiectului în curs de executare și realitatea din teren s-a propus reproiectarea, dar acest lucru nu a fost admis de beneficiar care a motivat neparcurgerea acestei etape „dat fiind timpul scurt în care trebuia executata lucrarea”. De asemenea din același înseris rezultă că partea părătă, luând cunoștință de starea de fapt, a luate decizia emiterii dispozițiilor de șantier privind lucrările suplimentare. Cu alte cuvinte s-a dovedit, contrar celor afirmate de partea părătă, că aceasta nu avea intenția de a demara o procedură de achiziție publică a unor lucrări suplimentare.

Și în dosarul nr. nr. 839/119/2016 al Tribunalului Covasna părătul Orașul Covasna - „autoritatea contractantă a susținut că trebuie să urmeze procedura de achiziție publică „negociere cu o singură sursă fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare”, iar intimata a realizat lucrările suplimentare înainte de a demara această procedură” dar cu toate acestea Curtea de Apel a reținut că „în spate nu este îndeplinită situația premisă cerută de lege, privind existența circumstanțelor imprevizibile care fac necesară achiziționarea unor lucrări suplimentare.”

S-a apreciat că partea părătă a cunoscut aşadar sau trebuie să cunoască faptul că era necesar să se reproiecteze lucrarea astfel încât proiectul să corespundă realității din teren, că nu putea demara o procedură de achiziție publică a lucrărilor suplimentare față de contractul încheiat cu reclamanta deoarece nu era îndeplinită cerința impusă prin pct. 3 din cap II al Ordinului comun nr. 543/2366/1446/1489/1441/879 din 4 iunie 2013 la care se face referire și prin Decizia Curții de Apel Brașov dar a ales să procedeze contrar prevederilor legale anterioare menționate și să schimbe soluția tehnică prin două dispoziții de șantier.

Instanța de fond a redat dispoz. art. 33 din OUG 34/2006 și ale art. 35 din același act normativ, reținându-se prevederile art. 94 din HG 925/2006.

Așa după cum arată și reclamanta, necesitatea execuției lucrărilor suplimentare a fost afirmată de partea părătă prin cele două dispoziții de șantier pe care le-a semnat alături de proiectant și diriginte de șantier și este consecința erorilor de proiectare respectiv a omisiunii de includere în partea economică a proiectului a anumitor detalii de execuție și deci a pregătirii necorespunzătoare a documentației de atribuire.

Cu toate acestea, dispozițiile de șantier nr. D13/30.10.2015 și nr. 22/30.10.2015 reprezentau acte prin care se propuneau numai modificări locale ale soluțiilor tehnice din documentația tehnică - astfel cum a stabilit Curtea de Apel Brașov, iar reclamanta având obligația, potrivit art. 8.4 din contractul încheiat între părți de a respecta și executa dispozițiile achizitorului în orice problemă, menționata sau nu în contract, referitoare la lucrare. Însă, potrivit aceluiași articol în cazul în care reclamanta consideră ca dispozițiile achizitorului sunt nejustificate sau inopertune, acestia avea „dreptul de a ridica obiecții în scris, fără ca obiecțiiile respective să îl absolve de obligația de a executa dispozițiile primite, cu excepția cazului în care acestea contravin prevederilor legale”.

S-a dovedit că dispozițiile de șantier contraveneau prevederilor OG 34/2006 și HG nr. 925/2006, că nu a fost îndeplinită situația premisă cerută de lege, privind existența circumstanțelor imprevizibile care fac necesară achiziționarea unor lucrări suplimentare - astfel cum a reținut și Curtea de apel Brașov dar și că lipsea la data emiterii dispozițiilor de șantier un proiect pentru lucrările suplimentare, o documentație adecvată pentru executarea acestora (cantități de lucrări....), astfel cum de altfel a remarcat și executantul, fapt dovedit prin nota olografă pe dispoziția de șantier nr. D13/30.10.2015.

În conformitate cu prevederile art. 8.4 din contract dar și în baza OUG 34/2006, reclamanta avea dreptul de a ridica obiecții în scris și de a refuza să execute dispozițiile achizitorului deoarece acestea contraveneau prevederilor legale și nu era vorba de lucrări contractate.

Chiar dacă în contract nu s-ar fi prevăzut art. 8.4, prima instanță a constatat totuși că Legea 10/1995 privind calitatea în construcții stabileste obligații în sarcina investitorilor, proiectanților, executanților, specialiștilor verificatori de proiecte, ale responsabilităților tehnici cu execuția lucrărilor de construcții. S-au reținut în acest sens dispozițiile art. 22 lit. a-e, care a fost enunțat, facându-se referire la obligațiile principale ale Orașului Covasna în calitate de investitor și,

respectiv, art. 25 din același act normativ, care reglementă obligațiile principale ale reclamantei în calitate de executant al lucrărilor de construcții.

Prima instanță a reținut că ambele părți au încălcat obligațiile legale ce le revineau, astfel cum au fost enumerate anterior. S-au executat astfel de către reclamantă lucrări suplimentare fără un cadrul contractual, în lipsa unui proiect, a unor cantități de lucrări determinate la data emiterii dispoziției de șantier care să corespundă cerintelor, fără a se respecta proiectul existent și detaliile de execuție, fără a se formula obiecții față de cele două dispoziții de șantier ce modificau nelegal un proiect.

Există deci fapte ilicite civile constând în încălcarea de către ambele părți a normelor citate anterior.

Potrivit art. 1352 din Codul civil: „Fapta victimei înseși și fapta terțului înlătură răspunderea chiar dacă nu au caracteristicile forței majore, ci doar pe cele ale cazului fortuit, însă numai în cazurile în care, potrivit legii sau convenției părților, cazul fortuit este exonerator de răspundere.”

S-a apreciat că, în speță nu este înlăturată răspunderea părții părăte deoarece această cauză exoneratoare de răspundere operează doar în ipoteza în care fapta reclamantei ar avea caracteristicile cazului fortuit, ceea ce nu s-a dovedit. Fapta reclamantei de a execută lucrări de construire în afara prevederilor legale este ilicită dar nu este săvârșită în exclusivitate din culpa sa; părăta a ordonat lucrările prin două dispoziții de șantier cu nerespectarea celorori prevederi legale. Obligația de respectare a OG 34/2006 și a celor conexe dar și ale Legii nr. 10/1999 revine în egală măsură ambelor părți.

Reclamanta a mai invocat că s-a bazat pe prezumția de legalitate a actelor întocmite de autoritatea contractantă, și pe faptul că stabilirea circumstanțelor legale în care se realizează achiziția publică de lucrări sunt în responsabilitatea autorității contractante, dar în realitate, fiind vorba despre o achiziție publică de lucrări ce se derulează între doi parteneri contractuali, ambii trebuie să cunoască legislația în domeniu, ambii trebuie să se conformeze acesteia și reclamanta avea obligația de a formula obiecții dacă a constatat că un act este nelegal.

Vinovăția ambelor părți în săvârșirea acestor fapte ilicite constă în intenția de a încălca prevederile legale. Cula acestora este egală deoarece obligațiile legale pe care nu le-au respectat sunt în legătură cu modalitatea și condițiile în care se execută o lucrare de construcție.

Astfel, dacă Orașul Covasna avea obligația demarării unei proceduri de achiziție conforme cu OG 34/2006 și punerea în execuție a unui proiect realizat conform normelor în vigoare, reclamanta avea obligația corelativă de a respecta proiectul și detaliile de execuție în varianta cadrului contractual, de a sesiza părăta asupra neconformităților și neconcordanțelor constatate în proiecte, în vederea soluționării.

Faptele ilicite săvârșite de ambele părți au determinat apariția în patrimoniul reclamantei a unui prejudiciu.

Prejudiciul suferit de reclamantă reprezintă în situația de față contravaloarea lucrărilor executate de reclamantă. Prin raportul de expertiză întocmit în cauză s-a constatat că potrivit centralizatorului valoric al lucrărilor executate, semnat de dirigintele de șantier, au fost realizate lucrări în valoare totală de 14.106.099,74 lei fără TVA, dintre care decontate 13.301.236,59 lei și nedecontate lucrări în valoare de 804.863,15 lei fără TVA (f.107, f. 21 vol.I anexă). Acest centralizator este anexă la procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor. Expertul a arătat că lucrările care au făcut obiectul celor două dispoziții de șantier au fost executate cu certitudine, beneficiarul nu a contestat execuția acestor lucrări, execuția celorlalte lucrări contracarurate nu se putea realiza fără execuția acestor lucrări. Din perspectiva executantului, a reclamantei, valoarea acestor lucrări este de 965.835,78 ei cu TVA inclus, la data de 30.05.2016 (la data recepției la terminarea lucrărilor - f.109).

Reclamata a pretins în speță suma de 965.834 lei (804.862 lei + TVA).

S-au avut în vedere dispoz. art. 1381 alin. (1) din nou Cod civil , prima instanță reținând că este îndeplinită condiția ca prejudiciul să existe întrucât urmare a faptelor ilicite ale părătiei menționate mai sus, reclamanta a fost lipsită de contravaloarea lucrărilor executate și de lipsa de folosință a banilor pe care aveam dreptul să îl încaseze de la părăta în urma execuției și receptiei lucrării de către aceasta.

În prezenta cauză, este îndeplinită condiția existenței raportului de cauzalitate între faptele ilicite ale ambelor părți și prejudiciu. S-a reșinut incidenta art. 1371 C.civ.

Prejudiciul cuprinde în speță pierderea efectiv suferită de reclamantă datorită culpei părătei căt și beneficiul de care aceasta este lipsită. Cum fiecare dintre părți a avut cuplă egală în producerea faptei pagubitoare ilicite, din totalul prejudiciului suferit de reclamantă părăta este răspunzătoare doar de jumătate, adică de 482.917 lei.

Instanța a admis aşadar în parte cererea introductivă, doar în temeiul răspunderii civile delictuale, potrivit dispozitivului de mai jos.

B. Deoarece dispozițiile de șantier nu au natura juridică a unor contracte ci reprezentau acte prin care se propuneau numai modificări locale ale soluțiilor tehnice din documentația tehnică - astfel cum a stabilit Curtea de Apel Brașov, reiese că în speță lipsește acordul de voință dintre părți pentru nașterea unui raport juridic contractual în vederea executării lucrărilor neprevăzute în contractul inițial.

Deși în subsidiar reclamanta a invocat art. 1638 cod civil (restituirea prestației pentru cauză ilicită) în temeiul principiului efectelor nulității manifestării de voință a părților pentru cauză ilicită, prima instanță a reșinut că manifestarea de voință a fiecărei părți nu s-a concretizat într-o convenție încheiată, în afara cadrului OUG 34/2006 pentru a se aplica principiile invocate. Manifestarea de voință a părătei s-a concretizat în emiterea unor propunerii de soluții tehnice – faptă ilicită conform celor detaliate anterior ce atrage răspunderea delictuală a acesteia iar manifestarea de voință a reclamatei s-a concretizat în punerea în aplicare a celor soluții tehnice cu încălcarea OUG 34/2006 și Legea 10/1999 dar și a art. 8.4 teza finală din contractul încheiat, știind că dispozițiile de șantier sunt nelegale.

Stabilind că răspunderea părților este delictuală, nu și găsește aplicarea în speță temeiul îmbogățirii fără justă cauză și nici temeiul principiului efectelor nulității privind restabilirii situației anterioare constatării cauzelor ilicite a manifestării de voință ce stă la baza lucrărilor executate de reclamantă invocate în subsidiar, și nu este necesar a se mai pronunța asupra admisibilității acțiunii pe acest temei legal, astfel cum s-a invocat prin întâmpinare.

C. În privința cererii reclamantei având ca obiect obligarea părătei la plata dobânzii legale, prima instanță a avut în vedere dispoz. art. 1381 și ale art. 1.385 alin.1 și art. 1531 alin. 1 și 2 din același cod, conform căror prejudiciul cuprinde în speță pierderea efectiv suferită de reclamantă datorită culpei părătei (482.917 lei) căt și beneficiul de care aceasta este lipsită.

Rejîndând aşadar prevederile art. 1381 alin. 2, coroborate cu ale art. 1535 alin.1 cod civil, prima instanță a constatat că în cazul răspunderii civile delictuale, dobânda curge de drept de la data producerii faptei ilicite, acesta fiind momentul executării lucrărilor de investiție de către reclamantă. Însă, aceasta prin acțiunea a solicitat ca dobânda să se plătească de la un moment ulterior și anume de la data de 21.04.2016 – data refuzului achitării de către părăta a lucrărilor execuțiate.

Cum, în speță, dobânda solicitată de reclamantă este una penalizatoare, se aplică prevederile art. 10 și art. 3 alin. 2 din OG 13/2011.

D. Reclamanta a dovedit următoarele cheltuieli de judecată: 9.860 lei onorariu expert, 13,263,35 lei taxă judiciară de timbru (f.17, 75,91,101,118), în total 23123 lei, sens în care s-au reșinut prevederile art. 453 cod procedură civilă,

Împotriva acestei sentințe, ambele părți au declarat apel, în termen legal.

1. Astfel, prin apelul declarat de către reclamanta SC Valdek Impex SRL, aceasta a solicitat schimbarea sentinței în sensul admiterii în tot a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de apel, apelanta reclamantă a învăderat, în esență, că soluția pronunțată de prima instanță încalcă prevederile art. 1638 Cod civil și puterea de lucru judecată deciziei civile nr. 1072/21.05.2018 pronunțate de Curtea de Apel Brașov în dosarul nr. 839/119/2016.

Astfel, prin decizia civilă nr. 1072/21.05.2018 pronunțată de Curtea de Apel Brașov în dosarul nr. 839/119/2016, s-a constat cu putere de lucru judecat faptul că lucrările suplimentare ce au făcut obiectul dosarului nr. 839/119/2016 (și care fac și obiectul prezentului dosar) nu erau prevăzute în ofertă tehnică și financiară aferente contractului de achiziție publică nr. 5128/17.12.2014, lipsindu-le astfel forma scrisă (condiție ad validitatatem conform OUG nr.

34/2006) și pentru a căror achiziție nu s-a derulat o procedură de atribuire conform OUG nr. 34/2006.

Așadar, lucrările suplimentare executate au fost primite de părăță în temeiul unei cauze ilicite (nerespectarea prevederilor OUG nr. 34/2006 privind forma scrisă și privind derularea unei proceduri de achiziție publică), fiind supuse restituirii conform art. 1638 Cod civil.

În consecință, prima instanță trebuia să dispună admiterea integrală a acțiunii, reținând incidența prevederile art. 1638 Cod civil. Cum restituirea nu se poate face în natură, ci prin echivalent, sunt aplicabile prevederile art. 1640 Cod civil.

A precizat că deși lucrările suplimentare ce fac obiectul prezentei cauze (în valoare de 804.862 lei + TVA) au fost refuzate la plată, lucrările pe care le-a executat au fost acceptate și recepționate de părăță, înțocmindu-se în acest sens procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor din 30.05.2016 transmis de părăță (Anexa 1) ce are atașat centralizatorul valoric al lucrărilor executate în valoare totală de 14.106.099,74 lei fără TVA, dintre care nedecomitate apar lucrări în valoare de 804.863,15 lei fără TVA, respectiv suma ce face obiectul prezentei cauze.

Apelanta a apreciat în continuare că soluția pronunțată de prima instanță este greșită și prin prisma prevederilor legale din materia răspunderii civile delictuale. Astfel, obligarea părăței la plată unui procent de 50% din contravaloarea lucrărilor este fundamental greșită, având la bază o serie de erori de judecată.

Sub un prim aspect, a menționat apelanta că părăța nu a recepționat doar lucrările executate potrivit contractului, ci și lucrările suplimentare ce fac obiectul prezentei cauze, conform procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor din 30.05.2016, care are atașat centralizatorul valoric al lucrărilor executate.

A arătat că prima instanță a încălcă puterea de lucru judecată a deciziei civile nr. 1072/21.05.2018 pronunțate de Curtea de Apel Brașov în dosarul nr. 839/119/2016, aplicând clauzele contractuale din contractul nr. 5128/17.12.2014 cu privire la execuția lucrărilor ce fac obiectul prezentei cauzelor, deși aceste lucrări nu fac obiectul contractului nr. 5128/17.12.2014. Prin urmare, în mod greșit, s-a reținut o culpă în sarcina sa.

Totodată, apelanta a specificat faptul că prima instanță a aplicat greșit prevederile art. 1371 Cod civil, dat fiind că prejudiciul s-a produs numai în patrimoniul său, nu și în cel al părăței, neexistând astfel „partea de prejudiciu pe care a pricinuit-o”, conform textului de lege menționat.

Ceea ce s-a ignorat este faptul că prejudiciul pe care îl suportă nu este numai o pierdere pentru apelantă, ci și un câștig pentru partea adversă, care conduce la o îmbogățire fără justă cauză, neținându-se sama, astfel de dispoz. art. 1358 – 1359 C.civ.

A precizat că folosind un raționament de reducere la absurd, chiar dacă s-ar alinia la raționamentul (defectuos, pentru motivele arătate mai sus) primei instanțe, cel mult trebuie să fie sănctionată (pentru pretensa faptă ilicită / culpă) la nivelul profitului (5%) aplicat lucrărilor respective, nicidcum la nivelul diferenței de 95% care reprezintă efectiv costuri pentru subscrise (materiale, manopera, transport și utilaje - a se vedea formulele F3).

Apelanta a menționat că fapta ilicită și/sau culpa reținută de prima instanță în sarcina sa nu există, fiind imputabilă exclusiv părăței. Astfel, dispozițiile de șantier semnate de părțile implicate (proiectant, beneficiar, diriginte de șantier, verificator de proiect, RTE și executanți) au la bază neconformitățile și neconcordanțele pe care le-a constatat cu ocazia execuției lucrărilor. De aceea, este greșită constatarea primei instanțe că nu și-ar fi îndeplinit obligația de a sesiza asupra acestora. Executantul a semnalat aceste neconcordante prin mai multe adrese (Anexa 3). În conformitate cu articolul 79 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, executantul are obligația de a sesiza investitorul referitor la neconcordanțele constatate prin proiect. Să-i îndeplinit această obligație.

A arătat în continuare, exemplificând, faptul că toate modificările se încadrează la modificările stipulate de alin (2) art. 67 din normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 respectiv modificări care nu necesită emisarea unei noi autorizații de construire. Toate modificările au fost acceptate și semnate de beneficiar și reprezentantul beneficiarului (dirigintele de șantier), astfel existând acordul scris al beneficiarului, așa cum este stipulat în același articol.

Totodată, prejudiciul solicitat a fi reparat prin prezența cauză a fost cauzat de nerespectarea

prevederilor legale aplicabile de către părătă, nerespectare care constituie fapta ilicită săvârșită de părătă, astfel cum vom arăta în cele ce urmează.

Astfel, necesitatea execuției lucrărilor suplimentare este consecința pregătirii necorespunzătoare a documentației de atribuire.

A precizat că planificarea defectuoasă a serviciilor/lucrării și/sau erorile de proiectare, precum și pregătirea neadecvată a modului de atribuire a contractului de achiziție publică de către autoritatea contractantă, nu îl poate fi imputată executantului și în niciun caz nu poate avea ca efect neplata unor lucrări efectuate și recepționate, în caz contrar ar fi încălcat principiul nemo auditur propriam turpititudinem allegans și îmbogățirea fără justă cauză a beneficiarului, deoarece acesta obține o lucrare, cu privire la care nu ar mai fi înținut să plătească contravalorearea acesteia, din motive ce ţin de culpa acestuia.

Apelanta a apreciat că prin decizia civilă nr. 1072/21.05.2018 s-a stabilit cu putere de lucru judecat că documentația de atribuire a fost întocmită în mod necorespunzător (rezultă și din memorile justificate aferente dispozițiilor de șantier), acest fapt conducând ulterior la necesitatea achiziționării unor lucrări suplimentare, astfel cum a dispus prin dispozițiile de șantier din specă.

Or, responsabilitatea întocmirii documentației de atribuire aparține autorității contractante, fapta ilicită constând în nerespectarea prevederilor privind achizițiile publice cu privire la întocmirea documentației de atribuire.

Astfel, prin decizia civilă nr. 1072/21.05.2018, s-a recunoscut fapta ilicită a părătei, căt și culpa exclusivă a acesteia, însă prima instanță a nesocotit puterea de lucru judecat a deciziei civile menționate anterior.

Confruntată cu necesitatea execuției unor lucrări suplimentare care excedeau obiectul contractului de achiziție publică încheiat, părăta având obligația de a derula o nouă procedură de atribuire. Derularea procedurilor de atribuire prevăzute de legislația privind achizițiile publice intră în responsabilitatea exclusivă a autorității contractante.

Totodată, părăta nu a respectat prevederile art. 94 din HG nr. 925/2006.

A mai menționat apelanta că independent de criticile menționate, refuzul de plată, în condițiile în care părăta a ordonat execuția lucrărilor și a recepționat lucrarea, reprezintă o fapă ilicită.

A menționat că dacă s-ar trece dincolo de cele menționate, părțile nu au avut o culpă identică. În continuare, apelanta a făcut referire la formele vinovăției, apreciind că pagubitorul trebuie să facă dovada culpei, aceasta reprezentând o atitudine psihică.

Mai mult, în sarcina sa nu poate fi reținută o culpă în proporție de 50%, culpa sa fiind una ușoară sau foarte ușoară.

În continuare, a apreciat apelanta că în ultimă instanță, acțiunea trebuia admisă integral reînîndu-se îmbogățirea fără justă cauză realizată de părătă, chiar și în ipoteza în care 50% s-ar fi restituit în temeiul răspunderii civile delictuale, restul de 50% trebuiau restituiți în temeiul îmbogățirii fără justă cauză, neexistând nicio rațiune pentru care răspunderea civilă delictuală să permită o îmbogățire a vreunei dintre părți (rațiunea acesteia este exclusiv repararea integrală a prejudiciului, nicidcum îmbogățirea vreunei dintre părți).

Apelanta a învățat că soluția instanței cu privire la capitolul 2 de cerere (dobândă legală penalizatoare între profesioniști) este greșită, impunându-se respectarea art. 3 al. 2 ind 1 din OG 13/2011, având calitatea de profesionist, conform art. 3, astfel încât se impunea obligarea părătei la plata dobânzii legale penalizatoare aferentă debitului principal de la capitolul I de cerere, pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data refuzului achitării lucrărilor executate (21.04.2016) și până la data efectivă a plății.

În final, apelanta a criticat soluția pronunțată de prima instanță cu privire la cheltuielile de judecată, apreciind că în situația admiterii integrali a cererii, se impune obligarea părții adverse la plata integrală a cheltuielilor de judecată.

A precizat că soluția pronunțată de prima instanță este greșită chiar și prin prisma soluției de admitere a acțiunii în proporție de 50%. Prima instanță a obligat părăta la plata unei sume de doar 1.156,2 lei (aproximativ 5%), deși acțiunea a fost admisă în proporție de 50%, fiind încălcate flagrant prevederile art. 453 CPC. De asemenea, sunt încălcate și normele de drept

materiale privind răspunderea civilă (proporționalitatea în raport cu culpa părții), fiind cunoscut faptul că instituția cheltuielilor de judecată din procedura civilă este o expresie a răspunderii civile din dreptul civil comun.

Aplicând proporția de 50% și la cheltuielile de judecată, rezultă suma de 11562 lei; or instantă a menționat în dispozitiv aceleași cifre, însă cu o zecimală în minus, adică 1156,2 lei.

În drept, au fost invocate dispoz. art. 466 și urm. C.p.civ.

2. Prin apelul declarat de apelantul pârât UAT Orașul Covasna, prin Primar (f.72-74), acesta a solicitat schimbarea în parte a sentinței atacate în sensul respingerii acțiunii, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, apelantul pârât a menționat, în esență, că în speță nu sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, statuate în art. 1357 C.civ, dat fiind că nu a săvârșit nici o faptă ilicită cauzatoare de prejudiciu care să-i atragă răspunderea civilă delictuală.

A apreciat că este cu totul evident că pretinsa execuție a unor lucrări necontractate (nu cunoaștem volumul și specificația materialelor, volumul manoperei, etc) nu este fapta sa, ci în mod necontestat este fapta intimării. Nu este mai puțin adevărat că execuția acestor lucărari a fost una nelegală (fapt remarcat în considerentele sentinței atacate -art.8.4 din OG 34/2006, lipsa unui cadru contractual, lipsa unui proiect, etc.) Deci, dacă există o faptă ilicită - ea a fost comisă în mod exclusiv și doar de către intimata și nu prin culpa comună a părților litigante. Nu poate răspunde pentru fapta altuia.

Neexistând o faptă cauzatoare de prejudiciu, desigur că lipsa saptei nu poate genera un prejudiciu.

Același lucru și privitor la legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu. Neexistând fapta, nu se pune problema unei legături de cauzalitate cu un pretins prejudiciu. Dacă există un efect patrimonial, acesta este rezultatul faptei ilicite a intimării, care, nu poate invoca propria sa turpitudine împotriva noastră.

Instanța de fond face referire la faptul că a emis cele două dispoziții de șantier cu afirmațivă încălcare a prevederilor OG 34/2006 și HG 926/2006, deoarece „nu a fost îndeplinită situația premisă cerută de lege privind existența circumstanțelor imprevizibile care fac necesară achiziționarea unor lucrări suplimentare dar și că lipsea la data emiterii dispozițiilor de șantier un proiect pentru lucrările suplimentare, o documentație adecvată pentru executarea acestora (cantități de lucrări)” (p.14 a sentinței).

Acste concluzii ale primei instanțe sunt rezultatul unci eronate interpretări a naturii juridice a instituției dispoziției de șantier, reglementată clar și explicit prin art. 67 alin. (2) din Normele Metodologice aprobată prin Ordinul 839/2009 li Ministerului dezvoltării regionale și locuinței, și reținute ca atare prin Dec. nr. 1072/2018 a Curții de Apel Brașov cu referire la dispozițiile de șantier nr. D13/2015 și nr. 22/29.10.2015 ca fiind „propuneră” pentru „modificări locale ale soluțiilor tehnice din documentația tehnică”.

Ca atare, legalitatea celor două dispoziții de șantier nu poate fi examinată prin prisma prevederilor OG 34/2006, din momentul în care ele au incidență doar asupra soluțiilor tehnice, nicidcum în domeniul de reglementare al OG 34/2006 - achiziții publice - și al relațiilor contractuale dintre părți, iar, prin ele beneficiarul nu ordonă efectuarea unor lucrări către o terță persoană.

A precizat că, într-o interpretare contrară, achieșând la cele reținute de prima instanță, ar însemna, că prin emiterea unor ordine în vederea executării de lucrări noi, urmată de executarea efectivă a acestora și realizarea construcțiilor, părțile ar fi replasate într-o relație contractuală de antrepriză de lucrări. Adică, s-ar reduce în discuție și ar fi contrazisă în mod inadmisibil exact aceea chestiune de drept, pe care a transat-o, cu autoritatea lucrului judecat Curtea de Apel Brașov prin decizia 1072/2018, în sensul că între părți nu a intervenit un act modificator de contract/act adițional.

Apelantul pârât a menționat că este evident că dispozițiile de șantier nu au natură juridică obligațională. Simplul fapt al emiterii lor - ca propunere pentru modificarea soluțiilor tehnice - nu poate fi calificată ca delict civil-fantă cauzatoare de prejudicii în patrimoniul intimării, în accepțiunea art. 1349 C.civ., astfel cum s-a reținut prin hotărârca atacată.

De asemenea emiterea dispoziției de șantier nu este condiționată în nici un mod de

îndeplinirea unor situații premisă, la care face referire prima instanță, și nici de existența prealabilă a unu proiect pentru lucrările suplimentare.

Întimata nu avea nici o obligație să execute respectivele lucrări, cu atât mai puțin anterior parcurgerii procedurilor de achiziție publică reglementate prin OUG 34/2006. Or, dacă aceasta totuși și-a asumat realizarea unor lucrări necontractate, necuprinse în proiectul tehnic și în bugetul lucrării respectiv neautorizate, - chiar mai înainte ca unitatea administrativ-teritorială ca beneficiară să prodeze măcar la stabilirea listelor de cantități pentru executarea acestor lucrări, astfel cum rezultă din adresa nr. 4341/20.11.2015 a reclamantei și nota olografă din data de 12.11.2015, scrisă personal de către Halmagy Eugen, administrator al SC. VALDEKIMPEX S.R.L. pe dispoziția de șantier nr. D13/2015, - a făcut-o pe răspunderea și riscul său, fără ca astfel să poată angaja răspunderea noastră delictuală civilă.

Altfel spus, demersul ei nu este o faptă a sa, care să fie ilicită și cauzatoare de prejudiciu în patrimoniul său.

Instanța de fond concluzionează: vinovăția ambelor părți în săvârșirea acestor fapte ilicite constă în intenția de a încălca prevederile legale".

Răspunderca civilă delictuală este posibilă prin săvârșirea unei fapte ilicite (orică faptă a omului), iar nu prin intenția de a încălca. În timp ce orașul nu a săvârșit nicio faptă, întimata a săvârșit una - în încercarea sa materializată de a ne pretinde o plată nelegală.

A menționat că în lipsa unei atribuiră, etc. întimata, în mod nelegal, deci pe răspunderea și riscul său, execută lucrări necontractate, fără proiect, neautorizate etc.

În drept, cererea de apel nu a fost întemeiată în mod expres.

În apărare, ambele apelante au formulat întâmpinare la apelul declarat de partea adversă, prin care s-a solicitat respingerea aceluia, ca nefondat.

1. În esență, apelantul orașul Covasna, prin Primar (f.87-90), a reluat chestiuni susținute și prin declarația de apel, apreciind că emiterea celor două dispoziții de șantier nu poate fi calificată ca o faptă civilă delictuală cauzatoare de prejudicii, iar eventualul prejudiciu rezulat de apelanta reclamantă este consecința faptelor proprii a reclamantei, iar nu delictuale a unității administrative teritoriale.

A arătat că în situația în care apelanta reclamantă se abține a reaiza lucrări necontractate și pentru care beneficiarul nu dispunea în acel moment de o cantificare cantitativ-valorică, atunci nu mai există posibilitatea generării unui prejudiciu în patrimoniul său.

În ceea ce privește cauza ilicită, apelantul părăt a menționat că simpla invocare a nerespectării OUG 34/2006 nu poate fi considerată drept faptă ilicită ca izvor de obligații în patrimoniul său, conform art. 1638 C.civ.

Relativ la îmbogățirea fără justă cauză, a menționat că nu operează pe tărâmul reglementat de OUG 34/2006, HG 925/2006, legislație specială care derogă de la dreptul comun, aceste norme fiind încărcare de reclamanta însăși.

Cu referire la critica privind neaplicarea dobânzii legale penalizatoare între profesioniști, apelantul a menționat că nu este fondată având în vedere că orașul nu acionează ca autoritate contractantă, ci ca persoană juridică de drept public. A făcut referire la dispoz. art. 1645 al. 1 C.civ., apreciind că fructele civile constând în dobânzi sunt dobândite de posesorul de bună credință doar din data înregistrării cererii de chemare în judecată.

În drept, au fost invocate dispozițiile legale menționate în cuprinsul întâmpinării.

2. Prin întâmpinarea formulată de apelanta reclamantă SC Valdek Impex SRL (f.95-98), s-a menționat că apelul părătului este lipsit de obicei față de criticile aduse prin apelul propriu pct. 2 și 4, iar față de criticile de la pct.3, este nefondat.

A precizat că faptă ilicită a orașului există, acesta recepționând și lucrările suplimentare care fac obiectul cauzei.

În continuare, apelanta a reluat în esență considerente expuse în cererea sa de apel, apreciind că orașul Covasna a solicitat executarea lucrărilor ce fac obiectul cauzei, fapt dovedit prin receptia lucrărilor, fiind absurd a se considera că receptia a fost făcută pentru niște lucrări care nu sunt necesare și care nu au fost solicitate în prealabil.

În drept, întâmpinarea nu a fost întemeiată în mod expres.

În apel, nu au fost propuse și nu au fost administrate probe noi.

Analizând sentința apelată în raport cu actele și lucrările dosarului și cu dispozițiile legale incidente, curtea reține următoarele:

Având în vedere faptul că, prin ambele declarații de apel, sunt invocate chestiuni care privesc corecta stabilire a îndeplinirii condițiilor răspunderii civile delictuale, curtea le va analiza împreună, considerențele care vor fi expuse fiind comune, conducând la o dezlegare unitară a raportului juridic obligațional dedus judecății.

Astfel, pentru judicioasa soluționare a cererilor de apel de față, curtea apreciază că trebuie să se aibă în vedere, în primul rând, principiul general de drept civil *nemo censemur, legem ignorare*, nimeni nu poate invoca necunoașterea legii sau cunoașterea sa greșită, astfel încât să poată obține exonerarea de răspunderea care îi incumbează în baza acelor dispoziții legale pe care pretinde a nu le fi cunoscu/cunoscut greșit.

Transpunând acest principiu raportului juridic dedus judecății, se reține că, în mod corect, prima instanță a reținut că ambele părți litigante au săvârșit o faptă ilicită cauzatoare de prejudicii, ambele având o culpă proprie în producerea prejudiciului constând în contravaloarea lucrărilor care au fost executate în baza dispozițiilor de șantier.

Fapta ilicită decurge din executarea lucrărilor a căror contravaloare se solicită prin acțiunea introductivă de instanță, în afara cadrului legal. Ambele părți implicate în cadrul procedurii de achiziție publică aveau obligația de a cunoaște legislația aplicabilă în acest domeniu, legislație imperativă, de la care nu se poate deroga.

Astfel, prin decizia civilă nr. 1072/21.05.2018 pronunțată de Curtea de Apel Brașov în dosarul nr. 839/119/2016, s-a stabilit cu autoritatea de lucru judecat, în sensul efectului său pozitiv, că „prin dispoziție de șantier se pot propune numai modificări locale ale soluțiilor tehnice din documentația tehnică”, iar (...) „În speță nu este îndeplinită situația premisă cerută de lege, privind existența circumstanțelor imprevizibile care fac necesară achiziționarea unor lucrări suplimentare.”

Totodată, curtea a reținut că toate aspectele invocate de apelantul părăt, care rezultă din memoriile justificative și avute în vedere de prima instanță „nu reprezintă circumstanțe imprevizibile în sensul legii, în sensul de evenimente ce nu puteau fi prevăzute, evitabile, împiedicate, astfel încât necesitățile reale ale autorității contractante să nu poată fi stabilite obiectiv, cu certitudine, fără vreo culpă din partea acesteia. Autoritatea contractantă nu a făcut dovada că, „în ciuda investigațiilor tehnice care au stat la baza proiectului sau a avizelor care au stat la baza aprobării proiectului tehnic”, nu a putut prevedea apariția lor.”

Raportat la efectul pozitiv al autorității de lucru judecat, reținut corect de prima instanță, în sensul puterii de lucru judecat a acestei hotărâri judecătorești, curtea reține că, în cadrul litigiului de față, nu poate forma obiect al analizei posibilitatea apelantului părăt de a achiziționa lucrări suplimentare, după cum nu poate fi reținută inexistența oricărei culpe a acestei părți litigante, instanța stabilind cu efect obligatoriu că autoritatea contractantă nu a făcut dovada imposibilității de prevedere a circumstanțelor apărute, invocate ca circumstanțe imprevizibile.

Așadar, se reține că apelantul părăt, în calitatea sa de autoritate contractantă, cunoștea sau trebuia să cunoască faptul că lucrările pentru care au fost emise cele două dispoziții de șantier contraveneau prevederilor OG 34/2006 și HG 925/2006, nereprezentând numai modificări locale ale soluțiilor tehnice din documentația tehnică. Necesitatea lucrărilor a fost determinată de erorile de proiectare, respectiv de omisiunea de includere în partea economică a proiectului a anumitor detalii de execuție și, respectiv, de pregătirea necorespunzătoare a documentației de atribuire.

Prin urmare, se reține cum corect a apreciat prima instanță, că apelantul părăt a avut reprezentarea faptului că era necesară reproiectarea lucrării, astfel încât proiectul să corespundă realității din teren, că nu putea demara o procedură de achiziție publică a lucrărilor suplimentare față de contractul încheiat cu reclamanta deoarece nu era îndeplinită cerința impusă prin pct. 3 din cap II al Ordinului comun nr. 543/2366/1446/1489/1441/87 din 4 iunie 2013, dar a ales să procedeze contrar prevederilor legale anterior menționate și să schimbe soluția tehnică prin două dispoziții de șantier.

În egală măsură, apelanta reclamantă, în calitatea sa de executant al lucrării, avea obligația de a respecta normele legale în vigoare, astfel încât, față de obligațiile care îi incumbează conform

art.25 din Legea 10/1995, corect reținut de instanța de fond, aceasta trebuia să refuze efectuarea lucrărilor dispuse prin cele două dispoziții de șantier, ridicând obiecționi în acest sens, lucrările nefiind contractate, conform legislației în materie, și contravenind prevederilor legale în vigoare. Or, apelanta reclamantă nu a înțeles să procedeze în acest sens, executând lucrările astfel dispuse prin cele două dispoziții de șantier.

Din acest punct de vedere, al încălcării de către fiecare parte a dispozițiilor legale care reglementează procedura achizițiilor publice, curtea apreciază că argumentul invocat de reclamantă sub aspectul acceptării de către apelantul părăt a lucrărilor a căror contravaloare se solicită, prin procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor din 30.05.2016, nu prezintă nicio relevanță juridică. Indiferent de recepționarea sau nu a lucrărilor de către partea părătă, în momentul finalizării lor, importanță prezintă în cauză exprimarea acordului acesteia că lucrările să fie efectuate, în baza celor două dispoziții de șantier, care au fost înșușite de ambele părți litigante.

Pe de altă parte, chiar dacă s-ar trece dincolo de acest considerent, se reține că, în mod judiciar prima instanță a reținut că, prin procesul-verbal de recepție menționat, s-au acceptat numai lucrările contractate, conform contractului de achiziție publică nr. 5128/2014, iar nu și lucrările suplimentare, acest aspect rezultând în mod clar din analiza acestui înscris atașat la fila 61-62 dosar de fond.

În raport cu aceste considerente, curtea reține că nu este fondată critica apelantei reclamante prin care a susținut că sâptă ilicită a fost săvârșită exclusiv de către apelantul părăt, în condițiile în care a înțeles să efectueze lucrările dispuse prin cele două dispoziții de șantier, fără respectarea dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice, acceptând în acest fel producerea prejudiciului.

Același considerent este valabil și în ceea ce privește critica formulată în sens invers de către apelantul părăt orașul Covasna. Lucrarea nu a fost efectuată de către apelanta reclamantă în mod unilateral, fără cunoștința autorității contractante. Reprezentanții ambelor părți au achiesat la execuțarea lucrărilor suplimentare ce fac obiectul cauzei de față, prin semnarea celor două dispoziții de șantier.

Totodată, neîntemeiată este și critica apelantului părăt vizând faptul că nu se poate analiza legalitatea celor două dispoziții de șantier, prin prisma prevederilor OG 34/2006, dat fiind că, prin ele, beneficiarul nu ordonă efectuarea unor lucrări către o terță persoană.

Astfel, curtea reține, pe de o parte, efectul pozitiv al deciziei nr. 1072/2018 a Curții de Apel Brașov, la care s-a făcut referire anterior, din care rezultă faptul că lucrările suplimentare efectuatoare de către apelanta reclamantă nu se încadrează în normele legale imperitative care reglementează achizițiile publice, nepuțându-se aprecia în mod judiciar că autoritatea contractantă nu ar fi putut prevedea necesitatea apariției lor „fără vreo culpă din partea acesteia”, ideea de culpă a acestor părți fiind reținută astfel de către instanță în mod definitiv.

În al doilea rând, se reține că, prin cele două dispoziții de șantier, nu s-a „ordonat” efectuarea de lucrări de către niciuna dintre părți, ambele agreând această modalitate de efectuare a lucrărilor suplimentare, contrar, însă, dispozițiilor legale în vigoare. Acesta a fost, de altfel, considerentul principal pentru care Curtea de Apel Brașov a pronunțat decizia sus evocată, aceasta reținând că, în sprijinul obiectului judecății, dreptul comun este reprezentat de OUG 34/2006, care impune formalitatea formei scrise pentru încheierea valabilă a contractului, iar principiul consensualismului reglementat de art. 1178 C.civ. nu este aplicabil în cauză.

Acest considerent nu înseamnă, însă, inexistența unui acord al părților pentru efectuarea lucrărilor suplimentare, ci semnifică faptul că acest acord de voință nu a putut conduce la închiderea valabilă a unui contract de achiziție, respectiv a unui act adițional la acesta, tocmai din cauza faptului că legislația specială, care reprezintă dreptul comun în această materie, nu permite închiderea valabilă a unui astfel de act juridic, prin simplul acord de voință al părților, conform principiului consensualismului reglementat de C. civil, ci numai cu respectarea unei proceduri expres reglementate de lege, cu formalitățile impuse de aceasta.

Or, tocmai nerrespectarea acestei proceduri comune achizițiilor publice, respectiv a formalităților care le implică, a condus la constatarea inexistenței unui contract pentru lucrările

suplimentare, iar pe cale de consecință, la imposibilitatea atragerii unei răspunderi civile contractuale.

Prin urmare, curtea reține, contrar criticii ambelor părți că instanța de fond nu a încălcat autoritatea de lucru judecat a deciziei sus menționate, ci, din contră, a valorificat efectul pozitiv al acestei hotărâri judecătoarești, procedând la dezlegarea raportului juridic obligațional izvorât din cele două dispoziții de șantier în discuție.

În acest sens, se reține faptul că, în cauză, nu s-a reținut că obligațiile care le încumbe celor două părți litigante ar decurge dintr-o relație contractuală izvorată din cele două acte menționate. Ceea ce s-a reținut în mod just de către prima instanță este că, prin însușirea de către fiecare dintre cele două părți, a celor două dispoziții de șantier, urmată de executarea lucrărilor suplimentare tocmai în baza rezoluției ilicite concordante a amândurora, a luat naștere un raport juridic obligațional în care fiecare dintre ele are obligații specifice.

Cel mai important considerent în sprijinul celor reținute este însăși acceptiunea noțiunii juridice de faptă ilicită, care poate fi definită ca orice faptă prin care, încalcându-se normele dreptului obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv al unei persoane.

Or, în situația în care critica apelantului părătit ar fi găsită întemeiată, s-ar ajunge la negarea rohului faptei ilicite ca izvor de obligații, ceea ce nu poate avea loc, potrivit legii civile în vigoare.

În ceea ce privește elementul subiectiv, respectiv latura subiectivă a faptei, aceasta săcând obiect al criticii în ambele cereri de apel, curtea reține că, în cauză, ambele părți au săvârșit fapta ilicită cu vinovăție, aceasta decurgând din însăși materialitatea faptei, respectiv din încălcarea obligațiilor legale care le încumbe și pe care aveau obligația de a le cunoaște, forma vinovăției fiind intenția indirectă. Conform acestei forme de vinovăție, părțile nu au urmărit rezultatul faptei, însă l-au prevăzut, acceptând posibilitatea producerii lui.

Transpunând cauzei acest considerent de ordin teoretic, se reține că, în momentul în care părțile, de comun acord, au stabilit realizarea lucrărilor suplimentare prin cele două dispoziții de șantier, urmată de executarea acestei rezoluții comune de către apelanta reclamantă, au avut reprezentarea încălcării dispozițiilor legale imperitive în materia achizițiilor publice, prezumându-se cunoașterea lor, conform principiului *nemo censemur legem ignorare* mai sus menționat, prevăzând, astfel, rezultatul faptelelor și acceptând producerea sa.

Cu privire la critica apelantei reclamante privind producerea prejudiciului numai în patrimoniul său, respectiv încălcarea dispoz. art. 1371 C.civ., precum și reîncrcarea unui procent de 50% aferent culpei proprii, curtea reține că nu este fondată.

În ceea ce privește procentul de 50% la care a fost evaluat prejudiciul produs în patrimoniul apelantei reclamante, corespunzător gradului de vinovăție care îi aparține apelantului părătit, cu suportarea din patrimoniul propriu a prejudiciului constând în cealaltă cotă de 50%, curtea reține că sentința atacată este corectă. Culpa comună, egală a părților în producerea prejudiciului a fost apreciată corect de către prima instanță, în condițiile în care acestea au concurat în mod egal la producerea prejudiciului menționat, ambele încălcând aceleasi dispoziții legale pe care aveau obligația de a le cunoaște și respecta. Astfel, nu există niciun criteriu, niciun element obiectiv de natură a conduce instanța la reîncrcarea unei alte proporții privind gradul de vinovăție în producerea prejudiciului, prezumându-se aşadar această contribuție egală, de vreme ce ambele au concurat la încălcarea acelorași dispoziții legale incidente în materia menționată.

Pornind de la această culpă comună, egală, în mod evident, prejudiciul efectiv suferit de apelanta reclamantă, resimțit în patrimoniul propriu, este de o jumătate din suma stabilită de către expertul tehnic prin raportul de expertiză, la care a fost obligat apelantul părătit prin sentință atacată.

Această soluție nu înseamnă, însă, că suportarea prejudiciului se face numai din patrimoniul apelantei reclamante, de vreme ce soluția pronunțată de prima instanță nu a fost aceea de respingere a acțiunii, ci de admitere în parte. Astfel, fiecare parte suportă partea din prejudiciu corespunzătoare proprietății vinovății, ceea ce înseamnă suportarea de către fiecare a unei cote de $\frac{1}{2}$ din prejudiciu.. Numai în situația în care soluția ar fi fost de respingere a acțiunii, prejudiciul s-ar fi imputat numai asupra patrimoniului apelantei reclamante, ceea ce nu e cazul. Căstigul la care face referire apelanta reclamantă ca aparținând apelantului părătit este tocmai

partea de prejudiciu pe care trebuie să o suporte ca urmare a producerii faptei ilicite conform vinovăției sale, în procent de 50%.

Totodată, curtea reține că nu există niciun motiv logico-juridic pentru care cota apelantei reclamante de contribuție la suportarea prejudiciului să fie de 5%, respectiv la nivelul profitului, astfel cum aceasta a susținut prin cererea de apel, dat fiind faptul că suma stabilită de către expert cu titlu de prejudiciu, s-a făcut cu luarea în considerare atât a muncii, cât și a materialelor utilizate de această parte litigantă, similar modului în care aceasta a solicitat să fie despăgubită, prin cererea de chemare în judecată.

Prin urmare, din moment ce cererea sa în pretenții a înglobat atât prețul materialelor, cât și al muncii, ca prejudiciu resimțit prin executarea lucrărilor reclamate, atunci reținerea culpei comune în procentul menționat, nu poate avca decât semnificația imputării unei cote de 50% asupra acestei sume.

În ceea ce privește celelalte critici formulate de apelanta reclamantă, curtea consideră că nu sunt fondate, pentru considerențele care succed.

Astfel, în ceea ce privește invocarea dispoz. art. 1638 C.civ. și a art. 1236 al. 2 C.civ., se reține că aceasta este nefondată. Dispoz. art. 1638 C.civ. are în vedere situația în care în cazul constatării nevalabilității unui act juridic civil, pentru cauză ilicită/imorală, prestația primită este supusă repetițiunii.

Însă, în cauză, curtea reține că izvorul obligațiilor părților nu îl reprezintă actul juridic, ci fapta ilicită cauzatoare de prejudicii, astfel încât art. 1638 cu raportare la art. 1236 al. 2 C.civ. care vizează materia contractelor nu este aplicabil.

Mai mult, conform principiului *nemō audītur propriam turpitudinem allegans* - nimănui nu îi este îngăduit să se folosească de propria incorectitudine/imoralitate pentru a obține protecția juridică a unui drept sau interes legitim, apelanta reclamantă în calitate de persoană vinovată de producerea prejudiciului în proporție de 50% nu este îndrituită la restituirea prejudiciului în limita proprietății culpe reținute în cauză.

Referitor la *îmbogățirea fără justă cauză* a apelantului părăt, curtea consideră că motivul de apel nu este fondat, având în vedere, în primul rând faptul că cele două instituții, respectiv răspunderea civilă delictuală și îmbogățirea fără justă cauză nu sunt complementare, fiecare având un regim juridic propriu, excluzându-se reciproc.

Acest regim juridic distinct pornește, în primul rând, de la izvorul obligațiilor în cadrul fiecărei instituții în parte. Astfel, în vreme ce în cazul răspunderii civile delictuale, izvorul îl reprezintă fapta ilicită, în cazul îmbogățirii fără justă cauză, izvorul obligației este reprezentat de un fapt juridic licit, respectiv mărirea unui patrimoniu apartinand unei persoane în detrimentul micșorării patrimoniului unei alte persoane.

Așadar, de vreme ce în cauză, s-a reținut că izvorul obligației îl reprezintă fapta ilicită, aceasta exclude aplicarea îmbogățirii fără justă cauză, în orice caz, aceasta având un caracter subsidiar, neputând fi primită ori de căte ori există la îndemâna părții o altă acțiune în realizare.

În ceea ce privește critica apelantei reclamante care vizează *dobândă legală penalizatoare* la plată căreia a fost obligată, curtea reține că soluția pronunțată de prima instanță este legală și temeinică.

Se are în vedere în acest sens că, în cauză, este incident art. 3 al. 2 din OG 13/2011, iar nu art. 3 al. 2 ind 1, având în vedere faptul că nu este vorba despre raporturi dintre profesioniști și/sau între aceștia și autoritățile contractante. Astfel, apelantul părăt nu este nici profesionist și nici autoritate contractantă, având în vedere circumstanțele speței, conform celor analizate anterior.

Relativ la critica privind *cheltuielile de judecată*, curtea reține că nu este fondată. În primul rând, față de soluția pronunțată, este corectă soluția primei instanțe de obligare a apelantului părăt la plată a jumătății din aceste cheltuieli, proporțional culpei sale procesuale, conform art. 453 al 2 C.p.civ.

Pe de altă parte, se reține că aspectul invocat de apelanta reclamantă privind greșita obligare a apelantului părăt la plată sumei de 1.156,2 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, care reprezintă circa 5% din cuantumul total, în loc de 11.562 lei care ar reprezenta 50%, este inadmisibil, față de dispoz. art. 445 C.p.civ.

În acest sens, curtea are în vedere că, după cum însăși apelanta reclamantă a susținut în declarația de apel, prima instanță a omis o zecimală la suma menționată cu acest titlu, deși în considerente a făcut referire la suma totală a cheltuielilor de judecată în valoare de 23.123 lei, 50% din această sumă corespunzătoare culpei proprii reținute în sarcina acestei părți, în raport cu care a fost admisă în parte cererea de chemare în judecată, fiind 11.561,5 lei, rotunjit la unitatea 1.1562 lei.

În aceste condiții în care, în mod evident, în conținutul dispozitivului, s-a strecurat o eroare materială sub aspectul analizat, se reține că aceasta nu poate fi îndreptată prin intermediul căii de atac de față, partea având la indemâna în acest sens dispoz. art. 442 c.p.civ., motiv pentru care este incident art. 445 C.p.civ., conform celor deținute.

În raport cu toate aceste considerente, înțînd seama de dispoz. art. 480 al. 1 C.p.civ., curtea va respinge ca neîntemeiate cererile de apel formulată de către apelanții UAT orașul Covasna, prin Primar și SC Valdek Impex SRL, împotriva sentinței civile nr.291 pronunțate la data de 07.04.2020 de Tribunalul Covasna, pe care o va păstra.

Dată fiind această soluție și având în vedere faptul că numai apelantul părătit a solicitat obligarea apelantei reclamante la plata cheltuielilor de judecată, ambele părți fiind în culpă procesuală față de soluția ce se va pronunța, conform art. 453 al. 1 și 2 C.p.civ., dată fiind imposibilitatea instanței de a proceda la compensarea acestor cheltuieli, pentru motivul menționat, curtea va obliga apelanta reclamantă SC Valdek Impex SRL la plata către apelantul părătit UAT orașul Covasna, prin Primar, a sumei de 2.500 lei reprezentând onorariu de avocat parțial, proporțional culpei proprii.

Totodată, va luat act că apelanta SC Valdek Impex SRL nu a solicitat cheltuieli de judecată în acest proces.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge ca neîntemeiate cererile de apel formulată de către apelanții UAT orașul Covasna, prin Primar și SC Valdek Impex SRL, împotriva sentinței civile nr.291 pronunțate la data de 07.04.2020 de Tribunalul Covasna, pe care o păstrează.

Conform art. 453 al. 1 și 2, obligă apelanta reclamantă SC Valdek Impex SRL la plata către apelantul părătit UAT orașul Covasna, prin Primar, a sumei de 2.500 lei reprezentând onorariu de avocat parțial.

În act că apelanta SC Valdek Impex SRL nu a solicitat cheltuieli de judecată în acest proces.

Cu drept de recurs în termen de 30 de zile de la comunicare, care se depune la Curtea de Apel Brașov.

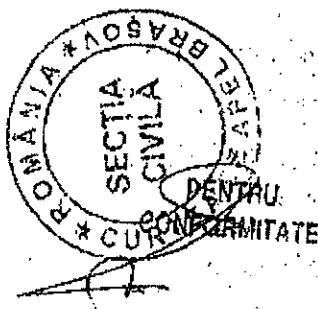
Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 396 al.2 C.p.civ., azi, 12.10.2020.

Președinte,
Clara Elena Ciapă

Judecător,
Monica-Garofita
Pandrea

Judecător,
Ionela Liță

Grefier,
Mihaela Cîrstoiu

Red. I.Liță / Tehnored. M.Cîrstoiu - 19.11.2020- 4ex.
Jud. fond. Velican Maria Daniela

INSTITUTUL NATIONAL DE STATISTICA

Bd. Libertatii 16, Bucuresti Sector 5, ROMANIA

Fax: +4021 312 4875 / 318 1851 / 318 1873 romstat@insse.ro

Diseminare: Tel. 317 7770; Fax: 318 1874; datestat@insse.ro

Indici de cost in constructii - an de baza 2015 (CNS107C)

Definitie Indicii de cost in constructii sunt indici deflatori si masoara evolutia costurilor din domeniul constructiilor dintr-o perioada fata de alta.

Periodicitate Lunara

Surse de date Cercetarea statistica privind activitatea de constructii realizata in antrepriza Detalii

Ultima actualizare 15-11-2021

Observatii Datele sunt disponibile incepand cu anul 2005.

Rezultatele cautarii - Indici de cost in constructii - an de baza 2015

Tipuri de lucrari si tipuri de constructii	Luni	
	Luna aprilie 2016	Luna decembrie 2020
	UM: Procente	Procente
Total	101,3	140

Legenda: '-' - date lipsa; 'c' - date confidentiale; 9999,00 - normal - date definitive; 9999,00 - ingrosat subliniat - date semidefinitive; 9999,00 - ingrosat - date revizuite; 9999,00 - subliniat - date provizorii

Project finanțat
de Uniunea
Europeană

© 1998-2018 Institutul Național de Statistică

Reproducerea conținutului acestui website, integral sau parțial, în formă originală sau modificată, precum și stocarea într-un sistem de regăsire sau transmiterea sub orice formă și prin orice mijloace sunt interzise fără autorizarea scrisă a Institutului Național de Statistică.

Utilizarea conținutului acestui website, cu titlu explicativ, în articole, studii, cărți este autorizată numai cu indicarea clară și precisă a sursei.

WS

INSTITUTUL NATIONAL DE STATISTICA

Bd. Libertății 16, București Sector 5, ROMANIA
Fax: +4021 312 4875 / 318 1851 / 318 1873 romstat@insse.ro
Diseminare: Tel. 318 1871 / 317 7770; Fax: 318 1874; datestat@insse.ro
Biroul de presă: Tel / Fax: 318 1869 biroupressa@insse.ro

Catre

Ce răspuns la solicitarea dvs. din data de 23-11-2021, va comunicam Indicele Preturilor de Consum (IPC):

Indicele lunar al preturilor de consum - Rezultatele căutărilor

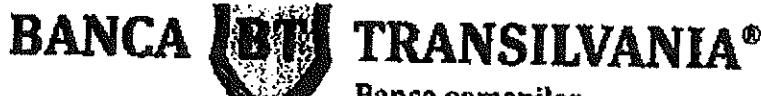
Perioada curentă	Perioada de referință	TOTAL IPC (%)
2020 - Decembrie	2016 - Aprilie	113,89

© 1998-2018 Institutul Național de Statistică

Reutilizarea conținutului acestui website, integral sau parțial, în formă originală sau modificată, precum și stocarea într-un sistem de regăsire sau transmiterea sub orice formă și prin orice mijloace se face numai conform licenței pentru o guvernare deschisă.

Proiect finanțat de
Uniunea Europeană

Utilizarea conținutului acestui website, cu titlu explicativ, în articole, studii, cărți este autorizată numai cu indicarea clară și precisă a sursei.

Banca oamenilor
întreprinzători

Info client :
004 0264 30 8028 (BT) - apelabil din
orice retea, inclusiv internațional
*8028 (BT) - apelabil din retelele
Vodafone și Orange
Bt24@bancatransilvania.ro

Solicitat: Automatic
Print: 2021-01-02 19:36:40

Data	Descriere	Debit	Credit
22/12/2020	Comision plata OP - canal electronic REF. 015EACH203570365	5.00	
	Plata OP Inter - canal electronic OFERTA:6832268CHECK917kaeser kompressoren srl;RO04BRDE44SSV00668834160;BRDEROBU REF. 015EACH203570385	2,642.87	
	Comision încasare OP REF. 000ITMV203570642	3.00	
	Încasare OP C.I.F.:6832268;ROC/TRANSFER SOLD/RFB/87;SC VALDEK IMPEX SRL;RO58TREZ255069XX001235;TREZROBU REF. 000ITMV203570642		818,000.00
	Comision plata instrument de debit REF. 015PIDC203570207	7.50	
	Plata instrument de debit C.I.F.:6832268;Plata BO BTRL3BA0128883 VALDEK IMPEX7.5;23161.31VOTROM SRL;RO89RZBR0000000004811349;RZBRRROBU REF. 015PIDC203570207	40,420.90	
	Plata OP intra - canal electronic Plata conform factură:5067ELIS PAVAJE;RO97BTRL00101202413976XX;BTRLRO22 REF. 015EINT203570387	43,596.30	
	Plata OP intra - canal electronic Restituire împrumut asociat:6088Halmegy Tamas-Zolt;RO3687RLRONCRT0122738601;BTRLRO22 REF. 015EINT203570334	80,000.00	
	Plata OP intra - canal electronic Plata conform factură:5069Grosos Ramon PFA/RO95BTRL01601201049461XX;BTRLRO22 REF. 015EINT203570451	2,000.00	
22/12/2020	RULAJ ZI SOLD FINAL ZI	168,675.57	816,000.00
			670,485.74
	Comision plata instrument de debit REF. 015PIDC203580053	7.50	
	Plata instrument de debit C.I.F.:6832268;Plata BO BTRL3BA0129831 VALDEK IMPEX SRL;6,670485.74AUTONET IMPORT SRL;RO74BRDE310SV02819133100;BRDEROBU REF. 015PIDC203580053	16,227.61	
	Comision încasare OP REF. 000ITMV203580461	3.00	
	Încasare OP C.I.F.:6832268;ROC/TRANSFER SOLD/RFB/81;SC VALDEK IMPEX SRL;RO58TREZ255069XX001235;TREZROBU REF. 000ITMV203580461		112,600.00
	Comision încasare OP REF. 000ITMV203580550	3.00	
	Încasare OP C.I.F.:4404613;ROC/DOBANDA LEGALA PENALIZATOARE STANDARD HOT CIVILA 808 DIN 2020 SF-/RFB/3358Orasul Covasne;RO43TREZ24A510103203030X;TREZROBU REF. 000ITMV203580550		136,917.28
	Comision încasare OP REF. 000ITMV203580565	3.00	
	Încasare OP C.I.F.:11906663;ROC/RESTITUIRE SUMA ACHITATA IN PLUS;TECNOSERVICE EQUIPMENT SRL;RO07RNCS0072004769880001;RNCREROBU REF. 000ITMV203580565		67482,917,000
	Încasare OP C.I.F.:11906663;ROC/RESTITUIRE SUMA ACHITATA IN PLUS;TECNOSERVICE EQUIPMENT SRL;RO07RNCS0072004769880001;RNCREROBU REF. 000ITMV20358057	366.74	
	Comision încasare OP REF. 000ITMV203580590	3.00	

Registratura Tribunalului Covasna

De la: Vilcu Ionut <vilcu.ionut24@gmail.com>
Trimis: marți, 11 ianuarie 2022 16:15
Către: Cont Corespondenta Registratura Tribunalul Covasna
Cc: Sandor Gal
Subiect: depunere cerere de chemare în judecată
Atașări: cerere de chemare în judecată.pdf

Bună ziua,

În numele societății VALDEK IMPEX SRL depunem cererea de chemare în judecată atașată.

Cu stima,

